

worden gehouden.

Maandag, 28 Januarij 1861,
zullen op de Vendutie door WILLEM DE JONG,
Passer Pisang, hoek Theewaterstraat,
worden verkocht:

PRACHTIGE EUROPESCHE TUIGEN,
voor een, twee en vier paarden.
Nieuw zilver gemonteerd, met Oranje Zijde gestikt,
BROEKEN, SPRINGTEUGELS, enz. (218)

VENDUTIE

op Maandag 28 Januarij 1861,
à 4 pCt. *Vendusalariis*,
in de TOKO van

WILLEM DE JONG,
Passer Pisang, hoek Theewaterstraat,
van

diverse Manufacturen,
als:

Tafelkleeden, verschillende Broekenstoffen, zwart en
rood Damast voor het bekleeden van Meubels, Klamboe-
goed, bonte en witte Zakdoeken, geborduurde Venster-
gordijnen, echt Haarlemsch Band, geborduurde Dames
Moufarkelen, Crinolines.

Voorts:
**Glas-, Porcelain-, Kristal- en
Aardewerk.**

Izervaren,
als:

Keukengereedschappen, Ledikanten, Messen en Scharen.
KANTOORBEHOEFTE, als:

Post- en Propatria Papier, Blanco en gelinieerd, Stalen
en Veeren Pennen, Schrijfboeken in diverse modellen,
Enveloppes, Copieërpennen, Leijen en Griffels.

Kramerijen en Galanterien, als:

Schwarzwalder Koekkoek-Klokken van het oude
echte merk, Toilettafels met Spiegels, Kogalen.

Speelgoederen in groote sortering,
Lederen Reiskoffers.

Verder:
Groene en witte VERW in olie, BEENZWART, ge-
schikt voor het vervaardigen van zwarte Verw. Vogel-
tjeszaad, SCHILDERIJEN in super fijne en gewone soorten,
WAGENLANTAARNS, enz.

Te bezichtigen **VRIJDAG en ZATURDAG,**
25 en 26 Januarij aanstaande. (219)

Op de Vendutie

28 Januarij 1861, bij Willem de Jong,
zullen nog worden verkocht:

**102 vaatjes onvervalscht Hol-
landsch Loodwit,** monster thans
verkrijgbaar en

**10 paar Winkelbakken met glas
overdekt,** uitmuntend geschikt voor het
zuiver bewaren van monsters in Tokos. (217)

VENDUTIE

op MAANDAG, den 28sten Januarij 1861,
wegens vertrek,

uit den huize van den WelEdelen Heer
F. JEEKEL, in Gang Scott, door
JOHN PRYCE & Co.,

van eenen netten en goed gecon-
serveerden INBOEDEL,
een zoo goed als nieuwen

MYLORD,
een BENDY, goedlopende WAGEN- en
BENDYPAARDEN, BLOEMEN in potten,
enz., enz. (228)

VENDUTIE

Dingsdag, 29 Januarij 1861,
wegens vertrek,

voor een Huize in de *Berendrechtthuis*, door
VAN SLOOTEN, MORGAN & Co.,
van eenen netten Inboedel, bestaande uit:

Spiegels en Schilderijen.
Hang- en Tafellampen, Canapés, Stoelen, Kasten,
Tafels, Ledikanten, Matten,

Porcelain-, Glas- en Aardewerk,
voorts nog:

**Ruifgen, 2 spannen goedgedresseerde
Wagenpaarden, Tuijen, etc.** (227)

VENDUTIE

op Dingsdag den 29 Januarij 1861,
voor het Commissiehuis van

ABEELN, DENNISON & CO.,
van

Lijnwaden,

Puik Boter, Princessen Bier in
kisten van 4 dozijn, Roode Wijn,

Pale Ale en Porter Bier,

6 BALIES JAPANSCH HONIG,

SPIEGELS in vergulde Lijsten, IJZEREN

KINDER-LEDIKANTEN, IJZERWERK,

enz. (232)

VENDUTIE

op Woensdag, den 30sten Januarij 1861,
voor het Commissiehuis van

VAN RIET & TER GOUW,
van

diverse LIJNWADEN,
Provisien, Dranken, IJzerwerk, Schilderijen, Spiegels,

Meubelen, Kramerijen, Porcelaine Waschstellen,

eene groote partij

DAMESKLEEDJES,

Pleetwerk, etc., etc.

voorts:

20 vaatjes ZINKWIT, Prima kwaliteit,
100 pond " " en

A & Z 6 Balen ruwe Drills
G S & C. à 20 ps. (233)

Op een nader te bepalen dag, zal door de

Weeskamer te Batavia,

publiek worden verkocht, het halve aandeel in
het alhier te huis behoorende en ter dezer reede

liggende Brik Schip,

JEANNETTE MARIA,

metende 123½ lasten, toebehoorende

aan den boedel van wijlen *Thomas Crane.*

BATAVIA, den 21 Januarij 1861.

Namens de Weeskamer

Te Secretaris.

VAN BERCKEL BIK.

(215)

Verkrijgbaar:
1000 pikols

BILLITON-TIN,

bij

REIJNST & VINJU.

(231)

EEN FACTUUR

Parijsche en Chinesche

PRACHT-WAALJERS,

Ontvangen bij

(192) **G. KOLFF & Co.**

NEDERLANDSCHE LLOYD.

De Ondergeteekenden, Agenten der Nederlandsche
Lloyd, als daartoe gemachtigd door het Hoofdbestuur
te Amsterdam, maken bekend, dat in Algemeene
Vergadering van Deelhebbers aldaar onder anderen is
besloten.

1e. Tot de vergrooting van het Maatschappelijk
kapitaal dezer Maatschappij met een maximum
van *Drie Milioen Gulden*, zoodat hetzelfde
zal bedragen *f 4.000.000,— gulden*, tot
welker deelneming in Indie de gelegenheid blijft
opengesteld.

2e. Tot het verzekeren tegen molest.

Naar aanleiding van deze wijziging in de Statuten,
zijn Ondergeteekenden gemachtigd tot het sluiten van
verzekeringen tegen alle zeegevaar.

De Agenten te Batavia der Neder-
landsche Lloyd,
PAINE, STRICKER EN Co.

De Agenten:

te Soerabaja, **FRASER, EATON EN Co.**

te Samarang, **B. KOPERSMIT EN Co.** (205)

A V I S.

M. M. OUDART, frères,

ont l'honneur de prévenir le public de Batavia, que leurs
Magasins étant terminés, le bureau
anciennement vis-à-vis, sera définitivement
transséré dans le *Nouveau Magasin*,
ou l'on trouvera

un grand assortiment de

MILORDS,

VIS-À-VIS, VOITURES à TENTES,

COUPÉS ET BENDJIS

et toutes les fournitures

Nécessaires à la fabrication,

HARNAIS EN ARGENT DE BERLIN,

cuir & noir pour 1, 2 & 4 chevaux.

Selles à ressorts complètes.

etc., etc. (179)

In Commissie bij de Ondergeteekenden:

EENIGE VATEN

SCHEEPS-BROOD,

bijzonder geschikt als Voedsel

voor Melk-Koeijen,

à f 12.— per Vat.

(207) **ABEELN, DENNISON & Co.**

PASAROEANGSCHE

AARDAPPELLEN,

in mandjes van een halve picol.

(205) Bij **CASSALETTE & Co.**

LOSSE BRILLANTEN,

(229) bij **JOHN PRYCE & Co.**

Poste Particulière

à Weltevreden, à coté de la poste aux lettres

et aux cheveux.

Avis au public pour l'année 1861.

Le Depart des Diligences de Batavia pour *Buitenzorg*, aura lieu tous les Mercredis à 6 heures
du matin et tous les Samedis à 6 heures du matin et à
4 heures du soir.

De Buitenzorg pour Batavia tous les Lundis et Jaudis
à 6 heures du matin.

Chevaux de poste et Voitures extra à toutes heures
du jour et de la nuit.

Trajet par Chaises de poste à 2 places en 5 heures.

Voitures de 4 à 10 places en 4 heures.

pour éviter tous retard qui pourrait survenir, des
voitures de secours sont placés à chaque relai.

Calèches Anglaises élégantes, solides et confortables

pour l'Intérieur de Java, les prix fixés par un tarif,
sont très modérés.

GRAND HOTEL-BELLEVUE

à Buitenzorg.

50 Chambres fraîchement décorées, salon et salle à
manger pour 60 personnes.

Vastes galeries, Livres, Albums, Journaux; jeux de
tonneaux et de Billard.

Terrace, pavillons et petites maisons indépendant

de l'hôtel et ayant vue sur un paysage admirable.

Bain d'eau de source, fraîche et limpide comme celle

tant renommée de Kotta-Batoe.

Service de l'Hôtel par 15 Domestiques actifs, intelli-
gents et propres.

Prix réduits par abonnement au mois et à la quin-
zaine pour les malades et les Convalescents qui trou-
veront dans cet établissement la liberté, la tranquillité

et les soins empressés que réclameront leur état, avan-
tages inappréciables dont on ne jouit ordinairement que

dans sa propre maison.—La salubrité du climat et la

fraicheur de la température pendant les matinales à

Buitenzorg, permettent de faire à pied d'agréables et

salutaires promenades.

A quelques pas seulement de l'Hôtel-Bellevue se

trouvent la poste aux lettres, la maison du Docteur

et la Pharmacie, le Bazar Chinois, le Grand Toko

Abels & Co., l'Harmonie, l'Eglise, le Parc, etc.

ses vertes pelouses, son élégant palais, ses délicieux

ombrages, son Champ des roses, son Lac, ses Bassins

jets d'eau, ruisseaux, cascades et torrens, ses pavil-
lons et ses kiosques, ses ravissantes perspectives, enfin:

tableaux vivants et variés d'une nature folle, resplen-
dissante dont la vue aide souvent l'assistance à rendre

la santé aux malades et le repos aux travailleurs

fatigués.

Voitures, chevaux de selle pour promenades dans la

ville et excursions dans toutes les propriétés environ-
nantes.

Departs à toutes heures pour les bains sulfureux de
Sisépan et pour l'établissement de santé de Gadok.

Correspondance pour Tjipanas et Sindanglaja.

Pour toutes demandes et réclamations, s'adresser à

Mr. A. Grenier, propriétaire administrateur, Hôtel-
Bellevue à Buitenzorg et à Mr. Stok, Agent de la poste
particulière à Batavia. (215)

MAATSCHAPPIJ van TOONKUNST.

EERSTE REPETITIE VAN
Mendelsohn's „Lobgesang“,
op Woensdag den 23 Januarij 1861,
des avonds ten 8 ure,
in het Lokaal van den Schouwburg.
Namens de Directie.
C. VRIESENDORP.
Secretaris.

Deze Repetitie is alleen voor
de werkende Leden toegan-
kelijk. (198)

MACONNIEKE SOCIETEIT.

VERGADERING,
Donderdag 24 Januarij, des avonds
ten 8 ure.
J. FAES,
Secretaris. (225)

NOTICE.
The First Annual General Meeting of the
British Residents in Batavia, prescribed by Act
op Parliament, will be held at the Office of
this Consulate on **Saturday, the 26 in-
stant, at 2 o'clock p. m.**
JAMES Mc LACHLAN,
H. B. M. Acting Consul.
BRITISH CONSULATE.
BATAVIA, 19 January 1861. (202)

Maatschappij TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN IN OOST INDIE.

Algemeene Vergadering
op Maandag den 28sten Januarij 1861 des avonds
ten half acht ure, in een der lokalen van
het Societeits gebouw de HARMONIE.
Punten van behandeling:
a. Ballotage.
b. Benoeming van drie leden tot de opname der Re-
kening en Verantwoording van den Penningmeester
(art. 20 der wet).
c. Uitreiking van een eereblijk aan den Adjutant-On-
derofficier M. van Dorp, wegens het redden van
drenkelingen.
d. Benoeming van eenen Penningmeester en van een
Lid des Bestuurs ter vervanging van de aftredende
Heeren J. VAN LENNEP en H. VAUPEL (art. 12
der wet).
e. Benoeming van eenen Secretaris ter vervanging van
den wegens vertrek aftredenden Heer J. MUNNICH.
f. Voorstel om de goedkeuring der Algemeene Ver-
gadering ter verkrijgen tot de daarstelling eener
herhaling-school alhier.
g. Mededeelingen van verschillenden aard.
De wd. Secretaris,
D. JANNETTE WALLEN. (223)

Verkrijgbaar:
10 Solide DJATTIE HOUTEN DEUREN.
10 " " " JALOUSIEN.
10 " " " VENGSTERS
voor glazen Ramen, met Hengsels en
Houten pennen, compleet.
Bij
J. BROWN. (201)

De ondergeteekende
belast zich voortaan met het hou-
den van **VERDUTTEN**, en beveelt zich
daartoe in de welwillendheid en het vertrouwen
van het publiek minzaam aan.
Batavia, 22 Januarij 1861.
WILLEM DE JONG. (216)

GOUDEN HOROLOGIEN, (Patent-Lever), van W. Roskell. Bij (230) JOHN PRYCE & Co.

Op Molenvliet in de na-
bijheid der Stad, verlangt men
te huur:
EEN GEMEUBILEERDE KAMER,
met of zonder Kost.
Adres bij den uitgever dezer Letter O. (236)

In eene Residentie op Java wordt
gevraagd **EENE VROUW**, tot assis-
tentie van eene groote huishouding.—
Op fatsoenlijke behandeling en billijke voorwaarden
kan worden gerekend.
Hierop reflecterenden gelieven zich met franco brie-
ven te melden aan het postkantoor te Cheribon, onder
Lt C. (221)

TE HUUR of TE KOOP
Een ruim en groot **gebouw**, gelegen op een
der beste standen in de **Stad** en uitermate ge-
schikt voor **TOKO**.
Informatiën bij den uitgever dezer. (182)

Te koop:
Wegens vertrek:
Op voordeelige voorwaarden het aange-
naam gelegen **Huis** op **Molenvliet**,
bewoond door den Heer **L. Bras**.
Informatiën bij
CASSALETTE & Co. (181)

TE HUUR REIS-WAGENS
voor de binnenlanden en andere wagens geschikt om
naar **Buitenzorg** en **Gadok** te gaan.
Bij
OUDART FRÈRES. (183)

INDISCH AGENTSCHAP.
De Ondergeteekende, laatst Assistent-Resident op
Sumatra (Palembang), en die sedert 1845 vele jaren in
verschillende deelen van Nederlandsch-Indie heeft door-
gebragt, vindt zich genoodzaakt, om redenen van ge-
zondheid, zijn pensioen aan te vragen.
Hij is daardoor op het denkbeeld gekomen, dat hij
welligt nu langs een anderen weg nog nuttig werk-
zaam zou kunnen blijven in het belang van Moederland
en Kolonie, door zich te belasten met al die zaken,
die uit het Maatschappelijk verkeer der beide landen
voortspruiten.
Om daarvan de proef te nemen, stelt hij zich be-
schikbaar, om aan alle voordragten, daartoe betrekkelijk,
die men hem zou willen toevertrouwen, naar best ver-
mogen gevolg te geven.
Alleen staatkunde en eigenlijken koophandel sluit
hij uit.
Wanneer zijne verwachtingen door de praktijk wordt
bevestigd, verbindt hij zich, meerdere vastheid aan de
zaak te geven, door de oprigting van een formeel
kantoor, onder den titel van
„INDISCH AGENTSCHAP.”
Men gelieve zich reeds nu, met gefrankeerde brieven,
ten gevolge dezer aankondiging geschreven, of tot het
erlangen van uitvoeriger inlichtingen, te adresseren
als volgt: **INDISCH AGENTSCHAP, Hofstraat,
No. 4, te 's Gravenhage.**
Uitvoerige circulaire's zijn, op franko aanvragen, ook
verkrijgbaar gesteld, bij de Heeren **JOHN PRYCE & Co.**,
te Batavia. (196)
J. C. W. VAN HEECKEREN TOT WALIEN.

De ondergeteekenden aangesteld zijnde als
Agenten van den Heer
GEORGE FLETCHER,
Engineer en Sugar mill maker, Londen,
nemen de vrijheid de aandacht van Heeren Suikerfa-
brikanten te vestigen op de machineriën van genoemden
Heer, omtrent de deugzaamheid waarvan zij van eene
zeer geachte zijde de meest gunstige berichten hebben
ontvangen.

DE STOOMMACHINES EN SUIKERMOLENS
van genoemden Heer **George Fletcher**, genieten de
beste reputatie in Porto Rico, Santa Cruz, Cuba,
Trinidad, Demerarie, Berbice, Barbadoes, enz; ter zake
van derzelver soliditeit en wegens economische en
krachtige werking.
Bijzonder wordt de aandacht gevestigd op de inrig-
ting der **STOOMKETELS** welke van zoodanigen aard is
dat voor dezelve slechts zeer weinig brandstof ver-
eischt wordt.
Voor nadere bijzonderheden en aanvragen tot bestel-
lingen adresseere men zich bij
HAAGER en SCHUURMAN. (189)

Nederlandsch-Indische Maatschappij van Nijverheid.

De Directie, in aanmerking nemende de aanzienlijke
schade, welke jaarlijks aan den landbouw wordt toe-
gebracht door insecten, vogels en andere dieren, en het
zeer wenschelijk achtende, dat omtrent de gewoonten
dezer dieren nauwkeurige nasporingen worden inge-
steld, om daardoor te geraken tot doeltreffende maat-
regelen tot vernietiging dan wel tegengang van die
dieren, beveelt zich bij een iegelijk aan, voor ter zake
dienstige mededeelingen en toezending van schadelijke
insecten, enz., zullende die mededeelingen hoofdzakelijk
dienen te bevatten:

- Den tijd, wanneer het ongedierte verschijnt, als-
mede met welke omstandigheden, die verschijning
gepaard gaat en waardoor zij begunstigd wordt.
- In welke menigte het verschijnt, hoe lang de
plaag duurt, alsmede welke omstandigheden met
zijne verdwijning gepaard gaan, dan wel deze
veroorzaken.
- Hoedanig de schade wordt aangerigt en bij gissin-
g in welke mate.
- Welke middelen tot verdrijving van het kwaad
worden aangewend en met welk succes.
- Welke de inhoud is op verschillende tijdstippen
van de maag van schadelijke vogels, opdat blijke
of zij door het vreten van schadelijke insecten
welligt niet meer voordeel aanbrengen dan schade.

Namens de Directie voornd.:
G. H. UHLENBECK,
President.
J. A. VAN DER CHIJS,
Secretaris. (212)

MACHINERIEEN.

De ondergeteekenden, Agenten van de Heeren
GEORGE BUCHANAN & Co.,
Ingenieurs van York Place Ironworks
Aberdeen & Bucklersbury, Londen,
nemen de vrijheid Fabrikanten, Landeigenaars en
anderen te herinneren, dat zij voortgaan met het le-
veren van alle soorten van

WERKTUIGEN,
in gebruik bij de bereiding van
SUIKER, KOFFIJ, RIJST, OLIE, KALK, STEENEN
enz., enz.,
alsmede ook:

Zaagmolens,
vervoerbare Stoom-machines, Pom-
machines voor irrigatie doeleinden,
of tot het vullen van in de hoogte gelegde Bad-
kuipen, Stoomketels, enz., enz.
Ook verwachten zij binnen kort van Engeland:
Twee groote en vermogende
Stoom-Suikermolens,
van welke een met cylindrs van 54 x 28 Eng.
duim en de ander van 60 x 28 Eng. duim.
Een dubbeld stel luchtledige
pannen (Vacuumpans),
bestaande uit twee koperen Howard pannen, elk van 6
voet en 6 duim diameter met **STOOMKETELS, LICHT-
POMPEN, HEATERS, ONTVANGERS & STOOM-
POMP** compleet.

VERSCHEIDENE STELEN CENTRIFUGES,
met **KETELS & STOOM-MACHINES** compleet;
als ook:

TWEE WETZELPANNEN
met verbindingspijpen om te werken door **STOOM,**
WATER, TREKVEE of **HANDEN.**
Als ook bieden zij te koop aan eenige **SUPE-
RIEURE PERSPOMPEN,** in ontpakt,
geschikt om Badkuipen in Woonhuizen of Ketels van
Stoommachines met heet of koudwater te vullen.
Het bovenstaande zal bevonden worden te zijn
van de beste Constructie en hechtste bewerking.
(119) PITCAIRN, SEAR & CO.

Per Mail ontvangen:
ALMANACH DE GOTH, 1861.
VAN HERWERDEN, Indis's Verderf, Neder-
lands Ondergang.
BARTHOLO, Vrije kultuur en Vrije arbeid
op Java, in verband met artikel 16 van
het regerings-reglement en de publicatie van
1838.
(187) H. M. VAN DOREN
Batavia 1861.

Bij de ondergeteekende is verschenen:

H. PRANGE. Bloemlezing uit nederlandsche Dicht- en Prozawerken van Vondel tot onzen tijd, voor schoolgebruik.

1e. STUK poëzie. prijs f 0,75.

H. M. VAN DORP.

BATAVIA, 1861.

(210)

DE ZALF EN VAN HOLLOWAY.

Kanker en konings-zeer beiden een gevolg van eene overgeërde kwaal of van een ongeregeld leven zullen verdwijnen door den doordringenden en verdrijvenden invloed, welke deze zalf op die zoo vreeselijke besmetting heeft. Door het gebruik van dit heilzame middel behoeft men zijne toevlugt niet te nemen tot uitbranden en snijden.

Doozes Pillen à f 1. — f 5. — f 5. —

Potjes zalf à f 1. — f 5. — f 5. —

Te Batavia bij S. B. van Kleeff & Co.

• Banjoemaas • M. S. Cherman.

• Soerakarta • W. Veldman.

• Djocjocarta • Buijn & Co.

• Salatiga • F. Kutholler.

• Tagal • Wel. Dort.

• Cheribon • W. Galistan.

• Cheribon • M. Blok en Co.

• Samarang • H. L. Lijou en Co.

(184)

de Groot, Koffia Co. en de hoofdagenten Soesman en Co.

Vertrekkende Personen.

P. F. Oudart.

(185)

Stoomvaart in den Indischen Archipel.

Het vertrek der Stoomschepen in iedere maand gedurende het jaar 1861, is geregeld als volgt:

Naam	Bestemming	Vertrek
MUNTOK, ROEW- en SINGAPORE,	den 3den en 17den.	
SAMARANG en SOERABAJA,	den 7den en 22sten.	
BILLITON, PONTANAK en SINGKAWANG,	den 5sten.	
BENKOELEN en PADANG,	den 23sten.	
MAKASSAR, TIMOR-KOEPANG, DELHI en de MOLUKKEN,	den 13den.	
BAWEAN en BANJERMASING,	den 27sten.	

Nadere inlichtingen te bekomen bij

te Batavia en te Soerabaja.

W. CORES DE VRIES, B. KOPERSMIT & Co., te Samarang.

(186)

Het vertrek van de

STOOMBOOT „OENARANG“

NAAR

SAMARANG & SOERABAJA.

is bepaald op Woensdag den 30 Januarij.

Nadere Informatiën bij

de Agenten,

(220) LANDBERG, BEZOET DE BIE & Co.

NAAR SAMARANG EN SOERABAJA.

Het weder zulks toelatende zal de

KONINGIN DER NEDERLANDEN

op den 28sten dezer vertrekken naar bovengemelde plaatsen.

Eerstgenoemde plaats zal alleen ten gerieve van Passagiers worden aangedaan.

Nadere inlichtingen te bekomen ten kantore van De Directeuren der N. I. St. Maats.

(214)

MACLAINE, WATSON & Co.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 12den September 1860, lett. A, no. 5, is aan den Oost-Indischen hoofdamtenaar met verlof in Nederland, J. H. Vemer, laatstelijk directeur van financien in Nederlandsch-Indië, verleend eene nadere verlofsverlenging voor den tijd van zes maanden.

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 29sten November 1860, La. H. no. 17/1379, is aan het Indisch bestuur medegedeeld, dat door den Nederlandschen konsul te Sydney tot zijn vice-konsul te New-Castle en Nieuw-Zuid-Wales, is benoemd, de heer John Rajden.

Civiel Departement.

Ontslagen:

Op zijn verzoek, eervol, uit zijne betrekking van advocaat en procureur bij het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indië, mr. J. H. Hofmeijer Jhan.

Eervol, uit zijne betrekking, de kommissie op het residentie-bureau der Zuid- en Ooster-afdeling van Borneo, J. P. Velden.

BIJ DE ALGEMEENE REKENKAMER.

Benoemd:

Tot eersten kommissie, de tweede kommissie C. T. Coorengel. Tot tweeden kommissie, de derde kommissie W. P. van Hanswijk. Tot derden kommissie, M. van Zuren, laatst eerste klerk bij het marine-departement, thans op wachtgeld.

Tot kommissie op het residentie-bureau der Zuid- en Ooster-afdeling van Borneo, de ambtenaar op wachtgeld W. Broers, laatst onderwijzer bij de gouvernements lagere school te Bandjermassing.

BIJ DE SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE BUITENZORG.

Ontslagen:

Eervol, wegens vertrek, als lid D. W. Rost van Tonningen, onder dankbetuiging voor de als zoodanig door hem bewezene diensten.

Benoemd:

Tot lid, mr. K. H. Tatein Nollthuis. BIJ DE SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE POERWAKARTA (ADJUNT-RESIDENTIE KRAWANG)

Ontslagen:

Eervol, wegens vertrek, als leden A. E. C. Simons en J. W. Cordrop, onder dankbetuiging voor de als zoodanig door hen bewezene diensten.

Benoemd:

Tot leden, A. C. Vogler, civiel geneesheer in de afdeling Krawang en A. J. Datrieux, telegrafist, chef van het telegraafkantoor te Poerwakarta.

Tot lid van de sub-kommissie van onderwijs te Samarang, H. Rietveld, kapitein der genie.

Militair Departement.

Ontslagen:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de kolonel der infanterie J. C. Boelhouwer.

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, de eerste luitenant der infanterie A. G. Drossaers.

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE.

Bevorderd:

Tot kolonel, kommandant der infanterie te Willem I, de luitenant-kolonel D. L. de Brabant, van het garnizoens-bataillon der Moluksche eilanden.

Tot luitenant-kolonel bij het 1e bataillon (Soerakarta) de majoor H. H. J. Jalink, van het 11de bataillon.

Overgeplaatst:

Bij het garnizoens-bataillon der Moluksche eilanden, de luitenant-kolonel jonkhr. V. M. de Brauw, van het 1e bataillon.

BIJ HET WAPEN DER ARTILLERIE.

Bevorderd:

Bij het personeel.

Tot kapitein, de eerste luitenant adjutant bij den chef van het wapen F. E. K. Peijer im Hoff.

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant E. A. B. Baehr, van het personeel.

Benoemd:

Tot eersten luitenant adjutant bij den chef van het wapen, de eerste luitenant jonkhr. C. H. C. Flug van Aspermont, van het materieel.

ADVERTENTIE.

De chef van het beheer over de gouvernements gewapende vaartuigen, daartoe gemachtigd, maakt bekend, dat op een nader te bepalen dag te Soerabaja door tusschenkomst van het vande departement zal worden verkocht, de voor de dienst afgekeurde gouvernements schoener

Anadyomene,

met mastgestel, staand en loopend tuig enz., zopals het vaartuig is liggende aan het marine-établissement te Soerabaja, beuevens de van dat vaartuig afkomstige voor 's lands dienst afgekeurde inventaris-goederen.

De verkoop van den romp geschiedt onder nadere goedkeuring van het gouvernement.

VENDUTIE.

Donderdag, 24 Januarij, voor een woonhuis in den Gang Petje-nongan, door J. Speet.

Vrijdag, 25 Januarij, voor het woonhuis van den heer Jaeger, door J. Speet.

en

Voor het commissiehuis van Cassalette & Co.

Maandag 28 Januarij voor het woonhuis van den heer Jeekel, door John Pryce & Co.

Voor de toko van den heer W. de Jong. Dinsdag 27 Januarij, voor het woonhuis van den heer de Val, door van Slooten, Morgan & Co.

Voor het commissiehuis van Abeelen Dennison & Co. Woensdag 30 Januarij, Exekutie op Ankee bij Gouw Kesoeij.

Voor het commissiehuis van van Riet en ter Gouw.

Aangekomen Vreemdelingen.

VAN 18 TOT 22 JANUARIJ.

HOTEL WILLEM II. Rayl, van Cheribon. — J. C. Diemont, van Weltevreden. — van Oyen, van Nederland.

JAVA HOTEL. W. G. Reif, van Kedong-Kebo. — W. A. J. Kuller en Echgenoot, van Soerabaja. — G. C. J. Hulstijn, van Samarang. — C. van Heemstede Obelt, van Pekalongan. — J. van der Valk, van Manila. — F. Kievit, van Samarang.

MARINE HOTEL. Wolterbeek, van de Reede. — C. H. Schreuder, van Macao. — G. Poolman, van Amsterdam. — W. H. Schan, van Singapore. — James Snoots, van Idem.

Vertrekkende Personen.

C. F. Souweine en echtgenoot.

Een woord, ter gelegenheid der op handen zijnde ontmoeting der Oud-Gouverneurs-Generaal, J. J. ROCHUSSEN en Mr. A. J. DUYNMAER VAN TWIST, op het veld van vrijen arbeid, door Mr. J. R. COUPERUS, voormalig raadshier in het Hoogge-rechtshof en lid van het Hoog Militair Geregtshof van Nederlandsch Indië.

De heer Mr. J. R. Couperus, nog zoo lang niet geleden van ons gegaan, is per laatste mail, in de brochure hier boven vermeld, tot ons wedergekeerd.

Wat ik dacht na haar lezing? Ik dacht, zie, wat ik wel eens zeide, na de lezing van deze of gene brochure over Indië, zoo had ik ook wel kunnen schrijven, misschien nog iets beters, dat kan ik thans geenszins zeggen. Niet allen kunnen zulk een brochure schrijven, alleen regtsgeleerden. evenzeer thuis in de wet als in Indië; bekend met de wet en door jaren lange oefening vertrouwd met de uitlegging dier wet.

Wat den heer Couperus bewoog zijn schrijven het licht te doen zien?

In de zittingen der Tweede Kamer, van 15, 16 en 17 October 11., bij gelegenheid der discussien over de Regeling voor de Gouvernements suiker-kultuur op Java, heeft de minister van kolonien verklaard, te wenschen »dat de kwestie van den zogenaamden vrijen arbeid», spoedig weder in opzettelijke overweging zou worden genomen.

Hij zeide: »ik verlang dat dan spoedig eene openhartige en grondige discussie, met eene daarop voorbereide en voltallige kamer, daarover — of 's Ministers rigting door de kamer wordt gedeeld — plaats hebbe. Bij die gelegenheid zal ook de hoofdkwestie van vrijen arbeid behandeld kunnen worden.»

»... Ik hoop dat over de twee soorten van Industrie, de Gouvernements en de partikuliere industrie, en het onderling verband, eene bepaalde discussie plaats zal hebben.»

»Ik zal er mij op voorbereiden.»

Toen ook zeide de heer Duynmaer van Twist: »waren wij het thans ook maar eens, Mijne Heeren, over die algemeene rigting, die ook volgens de wet, in Indië gaat naar de vrije industrie.»

»Waarlijk men dwaalt, indien men mij rangschikt onder de driftige hervormers.»

»Maar over die rigting moet geen twijfel bestaan.»

Wij zullen dus eerlang hooren van een strijd in de Tweede Kamer, over den vrijen arbeid op Java gestreden, ongetwijfeld meer degelijk en beslissend dan eenige vroegere daarover. Beide partijen toch ontvingen in de laatste maanden gelijkelijk veel nieuw krijgsmaterieel. De Minister zal er zich ook op voorbereiden, verwacht tevens een daarop voorbereide en voltallige kamer.

Bovendien kunnen wij verwachten dat, twee Oud-Gouverneurs-Generaal, mannen van kennis en talent, daarin hoofdaanvoerders zullen zijn, en dat voorzeker ieder strijder, voor ter kampplaats binnen te treden, gelijk een goed ridder past, eerst zijn rapier nagezien en op den wetsteen gelegd zal hebben, om dat, als hij het bij vroegere schermutseling of strijd, misschien bot of daarin welligt scharen aloe, op nieuws te scherpen.

Die te verwachten strijd deed den heer Couperus de pen opvatten en zijn brochure schrijven.

De heer Duynmaer van Twist zeide: »waren wij het thans ook maar eens, Mijne Heeren, over die algemeene rigting, die ook volgens de wet in Indië gaat naar de vrije industrie... over die rigting moet geen twijfel bestaan.»

Die woorden mogen den heer Couperus wel aanleiding hebben gegeven tot het schrijven zijner brochure.

Daartoe toch schreef hij haar, om regtskundig, naar de uitspraken der wet, de rigting aan te wijzen waarin — en de grenzen te bepalen waar binnen de aanstaande discussien moeten gevoerd worden.

Hij beklagt er zich over, noemt het althans »een ongelukkig verschijnsel», dat, terwijl door de wet reeds is uitgemaakt, welk beginsel in de te behandelen zaak te volgen, — partijen vroeger en later, dat vergaten, om er hun beginsel voor in de plaats te stellen. »Het geld hier niet meer — zegt hij — eene kwestie van wetgeving maar van uitlegging; desniettemin schijnt het pleit zich te zullen stellen op de rigting, die ten opzichte van vrije ondernemingen zal behooren te worden aangenomen, als ware werkelijk die rigting niet reeds in het Regerings reglement aangewezen.»

»In hoeverre zij — de gewezen Gouverneurs-Generaal — zich in dien strijd zullen kunnen houden binnen de grenzen door de wet aangegeven, is zeer twijfelachtig. Zouden ook zij zich niet kunnen laten medeslepen, die grenzen te overschrijden? Die mogelijkheid bestaat, ja vorige beraadslagingen hebben doen zien, hoe zij van het aangewezen terrein van discussie op dat van personele daden van bestuur zijn afgedwaald.»

EERSTE BIJVOEGSEL behoorende bij den JAVA-BODE,

van Woensdag, 23 Januarij 1861, N°. 7.

Voorzeker, heeft eenmaal de wet uitgemaakt welk beginsel te volgen, op welken grondslag te bouwen, dan komt geen eigen zienswijze meer te pas. Dan is het niet meer de vraag wie vóór of tegen de wet is, maar wat de wet eischt. Dan zijn al dieredeneringen vóór en tegen de wet slechts nuttelooze tijdsverspilling, ja dan wordt daardoor »het door de wet vastgestelde ontijdig aangerand, en de eerbied en het gezag voor de wetgeving in hare hechtste grondslagen geschokt.»

Dit, zoo treurig in zijn gevolgen en toch zoo vaak geschied, ook voor de aanstaande discussien te vreezen, wil de schrijver door zijn brochure naar zijn vermogen trachten te voorkomen.

Daarom wil hij, »voor het oogenblik ontdaan van alle denkbeeld van politieke partijchap, zich beijveren, zoo veel doenlijk door eene eenvoudige, doch naar zijn inzien zuivere uitlegging, het werk te verlichten van hen, die zich geroepen gevoelen den strijd aan te gaan, zoowel als van hen, die het pleit zullen hebben te beslissen.»

Niet dat hij zich voorstelt »als regter eenige bepaalde oordeelvelling te uiten,» neen, hij neemt zich slechts voor, »die uitlegging zoo gemoedelijk te geven,» als ware hij vrij van alle »politieke kleur,» als ware het hem »geheel en al onverschillig welk beginsel zal zegevieren.»

De kwestie loopt over den vrijen arbeid, te verleen ter zake van landbouw.

Drie artikelen, 56, 60, 62 van het Regerings-Reglement, worden gezegd daarop betrekking te hebben.

Artikel 60 luidt:

»De Gouverneur-Generaal moedigt den handel, de nijverheid en den landbouw aan, en zorgt ook, ter bevordering hiervan, voor het aanleggen of in stand houden van markten (passers). Hij waakt, met eerbiediging van verkregen regten, dat op die markten geene belastingen worden geheven.»

De bedoeling van dat artikel is duidelijk, aanmoediging van handel, nijverheid en landbouw.

In het eerste lid, aanmoediging in het algemeen, zonder daarvoor een bepaalde rigting aan te wijzen. In het tweede lid, aanmoediging van die bij den Inlander, maar met een aangewezen rigting, eene vrije rigting.

Dat die rigting een vrije moet zijn, volgt uit het slot des artikels, dat op die markten geene belastingen worden geheven;» terwijl de vermelding van die markten (passers), tevens voldoende aanwijst, dat alleen bedoeld worden, Inlandschen kleinhandel, Inlandsche ambachten, Inlandsche vrije teelt.

»Onzes inziens kan alzoo art. 60 — besluit Mr. C. — met geene mogelijkheid worden aangevoerd, als den zoogenaamden vrijen arbeid ter zake van landbouw — waarover strijd zal gevoerd worden in de Tweede Kamer — eenige rigting aan te wijzen.

Wij gaven slechts de quintessens der quintessens van »schrijvers bewijsvoering, doch meenen wij voldoende om zijn verklaring van art. 60 te billijken. Toch lezen men zijn bewijsvoering in haar geheel.

Art. 62 luidt:

»De Gouverneur-Generaal mag geene gronden verkoopen.

In dit verbod zijn niet begrepen, kleine stukken gronds, bestemd tot uitbreiding van steden en dorpen en tot het oprigten van inrigtingen van nijverheid.

»De Gouverneur-Generaal kan gronden uitgeven in huur, volgens regels bij algemeene verordening te stellen. Onder die gronden worden niet begrepen de zoodanige, door de Inlanders ontgonnen, of als gemeene weiden, of uit eenigen anderen hoofde tot de dorpen of dessa's behorende.»

Kunnen de beide eerste alinea's hier buiten beschouwing blijven, de derde voorzeker niet. Zij toch stelt de grondbepaling voor het stelsel van uitgifte van woeste gronden.

Die alinea stelt en handhaaft ook den vrijen arbeid in beginsel.

Immers het doel der uitgifte van gronden, waarop geen Inlander eenig recht van eigendom of erfpacht kan laten gelden, van gronden die woest liggen, van gronden waarop dus geen adscriptus globae aanwezig is, zou geheel en al gemist worden, zoo niet het stelsel van vrijen arbeid noodwendig daarin voorzorg. Van vrijen arbeid echter geenszins op elke willekeurige wijze toe te passen, maar bij Koninklijk besluit van 3 Junij 1856 geregeld.

Dat Koninklijk besluit toch bepaald den aard en de grenzen van den vrijen arbeid, in art. 62 van het Regerings-Reglement, in het algemeen toegestaan, en wel op volgende wijze:

Ten eersten: de uitgifte van woeste gronden mag alleen geschieden aan Europeanen en daarmede gevestigde, niet aan vreemde oosterlingen, art. 1.

Ten tweede: mag die uitgifte niet strijden met de belangen der naburige Inlandsche bevolking of met de belangen van het Gouvernement, art. 4.

Een bepaling, volgens den schrijver niet juist te bepalen, maar waarvan hij meent te moeten gelooven, dat de bedoeling is: de uitgifte van woeste gronden aan particulieren voor vrijen arbeid, moet steeds zoo geschieden, dat daarbij zoowel de politieke als industriële belangen van de Inlandsche bevolking en van het gouvernement op den voorgrond moeten staan, dat die steeds de bovenhand moeten houden.

Ten derden: de huurder verschaft zich de noodige arbeiders door vrijwillige overeenkomst. Alzoo vrije arbeid, die dan ook werkelijk vrij is.

De schrijver beschouwt verder de Koloniale publicatie van 25 Dec. 1858, in verband met onze alinea, welke »in de eerste plaats zegt, dat elke overeenkomst met den Inlandschen arbeider in werkelijkheid vrij zij, art. 4.» — »Verder zegt zij, ingevolge art. 2, § 6, voor een bepaald loon, welk loon moet zijn niet overdreven, maar, zoo als in het slot van art. 4 is aangegeven, matig en billijk.»

»Zij zegt nog, ingevolge art. 2, § c en d voor een vastgestelden werktijd,» dat die de krachten der arbeiders niet te boven ga en niet aan den sawahbouw schade.»

»Zij wil zelfs kontrôle van het Bestuur over het opzigt, ja de soort van opzieners, die over de dagloners zijn gesteld, art. 2, § e.»

»Eindelijk wil zij, blijkens den aanvang van art. 2, een maximum van den tijd van dienstbaarheid, en geeft daarvoor slechts 5 jaren aan.»

Het laatste artikel, art. 56, het beruchte artikel, de twistappel van den strijd, vangt aldus aan: »De Gouverneur-Generaal houdt de op hoog gezag ingevoerde kultures, zoo veel doenlijk in stand en zorgt, in overeenstemming met de bevelen des Konings, enz.»

Met deze op hoog gezag ingevoerde kultures of het kulturstelsel stelden men zich ten doel, om met de minste bezwaren voor den Inlander en in de meeste overeenkomst met zijne adats daar te stellen, »een verplichte soort van teelt, eene verplichte wijze van teelt, eene verplichte aflevering der grondstoffen, eene verplichte aflevering van het bereid produkt, eene verplichte betaling van alles, in één woord dusdanige verplichting in alles, die alleen door tusschenkomst des bestuurs kon nagekomen worden, en die ten duidelijkste aantoonde, dat het op hoog gezag ingevoerd kulturstelsel, een elementair beginsel in zich sluit, dat reeds in zijne grondslagen geheel strijdig is met elk stelsel van vrijen arbeid.

Dat kulturstelsel nu, moet volgens art. 56, zoo veel doenlijk in stand gehouden worden. Het moet alzoo, volgens de wet in stand gehouden worden, echter niet wat daarin later ondoenlijk mogt worden bevonden.

»De wetgever wil dus in werkelijkheid zuivering van al wat in het stelsel, of liever in de toepassing van hetzelfde, als ondoenlijk wordt aangewezen.»

Het was gebleken, dat verscheidene misbruiken het kulturstelsel aankleefden. Om het daarvan te zuiveren werden vijf regelen, waarnaar men zich had te gedragen, bij de wet gesteld.

De eerste: dat die kultures niet in den weg mogten staan aan de teelt van genoegzame voedingsmiddelen.

Deze regel werd gesteld met het oog op tijden van hongersnood en daaruit voortvloeiende velerlei rampen, teregt of ten onrechte aan het kulturstelsel toegeschreven.

De tweede regel was: dat voor zoover die kultures plaats hebben op gronden door de Inlandsche bevolking voor eigen gebruik ontgonnen, de beschikking over die gronden geschiede met billijkheid en met eerbiediging van bestaande regten en gebruiken.

Het was namelijk gebleken, dat men aan dessa's, zoovele gronden voor gouvernementen kultures had afgenomen, dat de bevolking geen genoegzame voor teelt van eigen voedingsmiddelen overbleef; — en dat de bevolking menigmaal niet slechts buiten haar dessagronden, maar zelfs op die in geheel andere distrikten gelegen, voor de gouvernementen-kultuur te werk werd gesteld.

Als derde regel werd gesteld: dat bij de verdeling van den arbeid dezelfde regelen,» (namelijk die van billijkheid met eerbiediging van bestaande regten en gebruiken) moeten worden in acht genomen.

Het was toch insgelijks gebleken, dat groote onbillijkheden en onregtvaardigheden hadden plaats gevonden bij de verdeling der verschillende verdere werkzaamheden, buiten de eigentlijke teelt, in het belang der gouvernementen kultures nog noodig.

De vierde regel is: dat de belooning der betrockene Inlanders, met vermindering van schadelijke overdrijving zoodanig zij, dat de Gouvernementen-kultures hun bij gelijken arbeid, ten minste gelijke voordeelen opleveren als de vrije teelt.

Voortaan zoude den Inlanders voldoende betaling zijn verzekerd, dat vroeger dikwijls veel te wenschen had overgelaten.

Nog meerdere bezwaren, dan de zoo even genoemde misbruiken, werden tegen het kulturstelsel aangevoerd, maar zij behoeften nog nader bewijs.

Men noemde die, zonder ze te specificeren met den algemeenen naam van »bezwaren ten aanzien van het kulturstelsel. Om ook daartegen, bij nader bewijs en overtuiging der noodzakelijkheid van haar opheffing, te voorzien, werd ten vijfden in art. 56 vastgesteld: »dat zooveel doenlijk opgeheven worden de bezwaren, die, na een opzettelijk onderzoek, mogten bevonden worden, ten aanzien van de kultures te bestaan.

(Wordt vervolgd.)

BATAVIA.

Als een vervolg van het in ons no. 66 van 18 Aug. jl. medegedeelde omtrent het toenmaals in aanbouw zijnde kampement voor het garnizoensbataillon der stad Batavia, op kampong Pisang Batoe, kunnen we thans het volgende melden.

Den 13den dezer werd dit kampement betrocken door 4 kompagnien, zamen 750 onderofficieren en manschappen, welke sterkte zal worden opgevoerd tot 6 kompagnien of 1000 man. Dit bataillon wordt gekommandeerd door 1 majoor of kapitein benevens een luitenant-

adjutant — de tegenwoordige kommandant bezit den rang van kapitein. Bij de vier aldaar aanwezige kompagnien bevinden zich 4 europesche 1ste luitenanten, 4 kompagnies kommandanten en 12 inlandsche 2de luitenanten.

Het kampement voor de inlandsche officieren is nog in aanbouw, voor de Europesche bestaan er geen woningen. Den 21sten dezer zijn de posten in de stad, die tot dusverre door den ba issau werden bezet, betrocken.

Met het oog op de veiligheid, enz. der stad, benevens op alle eventualiteiten, kunnen wij niet anders dan dezen maatregel zeer goedkeuren. Dat er echter vóór de europesche officieren geen kampement bestaat, is naar ons inzien een groot ongerief. Deze moeten nu daar in de buurt van de Prinseilaan, enz. woningen zoeken, en bij de bestaande schaarschte van onverhuurde woningen te Batavia, zou dit wel eens aanleiding kunnen geven, dat een officier genoodzaakt was, op vrij verren afstand van het kampement te gaan wonen. In gewone tijden is dit reeds zeer bezwarend voor den officier, maar bij de een of andere gebeurtenis kan het noodlottig wezen. Eindelijk opperen wij ook thans nog onze vrees, dat de betrocken plaats niet gezond is; te geen we ten vorigen jare reeds in bedenking gaven. Van geheel harte hopen wij, dat we ons vergissen en onze vrees zich niet verwezentlijke.

In den *Nederlandschen Spectator* van 24 Nov. 1860, No. 47, vindt men een artikel van den heer C. Leemans, getiteld *Bôro-boedoer*, behelzende eene terechtwijzing van een artikel uit datzelfde blad van 8 Sept. 11, *De kunst in Nederlandsch-Indië*, door Kromoleksono. »tegen wij in der tijd in ons blad hebben overgenomen. De heer Leemans deelt daarin het een en ander mede over de uitgave der teekeningen van Bôro-boedoer door den heer F. C. Wilsen, waaruit blijkt, dat men bezig is aan het graveren der platen. Het slot van dat artikel luidt als volgt:

»Eindelijk deelt Kromoleksono mede in zijne aantekening, dat het werk van Wilsen eerlang in het licht zal verschijnen.» Men zal wel doen ook hier niet te veel aan zijne verzekeringen te hechten.

De vierhonderd platen in zeer groot folio laten zich niet in weinige jaren op steen graveren, en het vergelijken van alle proeven door één persoon eischt tijd. Ik verzoek dus de lezers van den *Spectator*, dat zij aan het »eerlang» eene zeer ruime beteekenis geven, opdat niet eerlang wederom wanhopige schrikbeelden, sombere vooruitzichten ontstaan en treurliederen worden aangeheven. Men erkenne dankbaar de groote gelijke offers, die het O-Indisch bestuur, onder den toenmaligen Gouverneur-Generaal, den heer Rochussen, aan deze grootsche onderneming heeft gebracht, toen het aan den Heer F. C. Wilsen, onder medewerking van een anderen teekenaar, de taak opdroeg, om Bôro-boedoer in al zijne bijzonderheden op te nemen en af te teekenen; men erkenne dankbaar, dat de Nederlandsche Regering zich niet door de zeer groote kosten heeft laten afschriken, die aan eene uitgave van zulk een werk, en zoo als dit op het van zijner Excellentie den Minister van Koloniën geschiedt, verbonden zijn; en wanneer Kromoleksono's »eerlang» niet bevestigd wordt, dan hebbe men geduld en toevondheid over voor hem, aan wien de leiding der uitgaaf van het werk is opgedragen, die zich geheel belangeloos aan die taak wijdt, die niets verzuimen zal, waardoor spoedige voltooiing bevorderd kan worden, maar die ook vele andere gewichtige werkzaamheden voor zijne rekening heeft.»

— Van Gouvernements wege is te Samarang publiek uitbesteed, de overvoer van kopergeld, gedurende de jaren 1861 tot en met 1863, van de hoofdplaats Samarang naar de hieronder vermelde plaatsen, als naar:

Oenarang . . .	tegen f 0,25 per kist
Bawean . . .	» 0,30 »
Willem I . . .	» 0,50 »
Djambi . . .	» 0,57 1/2 »
Toentang . . .	» 0,40 »
Salatiga . . .	» 1,75 »
Sroewen . . .	» 0,62 1/2 »
Soekardjo . . .	» 0,75 »
Djambangan . . .	» 1,— »
Tjoeroek . . .	» 2,— »
Limbangan . . .	» 1,50 »
Soesoan . . .	» 1,20 »
Radja . . .	» 1,— »
Grobogan . . .	» 0,004 »
Penawangan . . .	» 0,004 »
Poerwodadi . . .	» 0,004 »

— Te Soerabaja, de overvoer van zout, gedurende de jaren 1861 tot en met 1863, uit de hoofdplaats pakhuisen, te Grisse naar de hieronder vermelde zoutverkoop-pakhuisen, tegen de volgende prijzen, als naar:

te Sorrong . . .	tegen f 5 per kojang.
» Sidho-ardjo . . .	» 60 »
» Modjokerto . . .	» 40 »
» Djerebeng . . .	» 4 »
» Babat . . .	» 1 »
» Grisse . . .	» 3 »
» Plosso . . .	» 1 »
» Doekoan . . .	» 1 »
» Bawean . . .	» 20 »
» Soerabaja . . .	» 5 »

Rembang. — Ten vervolge op het voorkomende in ons nummer van 16 Januarij, kunnen wij thans melden dat bij een nader onderzoek is gebleken, dat de oorzaak van het afbranden der tabakschuur van den kontraktant de Voogt, werkelijk aan onvoorzichtigheid moet worden toegeschreven, en wel van den mand van gemelde schuur, genaamd Kromodirono, die op sigar in dezelve zoude hebben gerooken en het stuk hout, waaraan hij deze had aangestoken, de hebben geworpen op een stapel droogende tabakbladeren.

Billion (December). — De gezondheid van de bevolking en der Chinese mijnwerkers was zeer slecht.

Door de zware regens en daardoor ontstane bandjers stond daarentegen de padi-oogst zeer slecht.

De rijst kostte op de hoofdplaats Tandjong Pandan gemiddeld f 7. — de pikol.

Al de mijnen konden werken en vele waren druk bezig met smelten. Reeds eenigen hebben daarmede gedaan.

Riouw. (December.) — Den 19den December vertrok Z. M. stoomschip *Samarang* van de reede tot het doen van een kruistocht in de wateren van Siak, terwijl op zijne terugreis de Oostkust van Sumatra zoo veel mogelijk zal worden genaderd.

De stand der marktprijzen was op ultimo December 1860 als volgt:

Gambier. 1e soort	per pikol f 10. 59
2e	9.07½
Witte peper	26.25
Zwarte	16.77½
Rijst, gemiddeld	6.90
Varkensvleesch	26.40

De stand der agio was 100 sp. m. gelijk f 27½.

Wester-Afdeeling van Borneo. (December.) — Sambas. De orde en rust bleven ongestoord en de gezondheids-toestand gunstig, met uitzondering echter te Seminis, alwaar eenige koortslijders waren.

De stand van het padigewas was over algemeen gunstig, doch de katoenheestertjes, nit het onlangs ontvangen New-Orleans zaad ontkiemd, stierven door het ongunstige weder hoe langs zoo meer uit.

Eene van het eiland Soebi komende en te Sambas te hu's behorende handelspraauw is door het onstui-mige weder en de hooge zeën op het strand nabij Tan-djong Api (landschap Paloh) geworpen. Het vaartuig is echter zoowel als de bemanning en een gedeelte der lading gered.

Montado. Ook hier was de rust naar wensch en de gezondheids-toestand bevredigend.

De thee-aanplant is ten gevolge van den ouderdom van het zaad grootendeels mislukt; slechts enkele plan-ten zijn opgekomen.

De katoen-aanplant stond ook hier niet gunstig.

In de nabijheid van het eiland Semasah is een van Pontianak komende schoener verongelukt. De beman-ning en een gedeelte der lading is gered.

Mumpawa. Het New-Orleans-katoenzaad is ook in deze afdeeling overal uitgestorven ten gevolge van het regenachtige weder.

Pontianak. De rust was naar wensch. De gezond-heids-toestand bevredigend. (Jav. Ct.)

Samarang. 18 Januarij. In den namiddag van den 10den dezer is de Javaan Sawidin, van de dessa Da-ropono, distrikt Kaliwoengoe, van het veld terugkeere-nde, over de rivier Blorong zwemmende, door den snellen stroom medegesleept en verdrongen.

— In den vroegen morgen van den 15den dezer om-streeks 6½ uren is in de kampong Kapoerawetian, gelegen in de Chinesche kamp alhier, een hevige brand ontstaan, welke door den jellen wind aangewak-kerd, zich heeft verspreid tot aan de daarnaast gelege-ne kampong Sabandarawetian, waardoor in weinig tijds een 76 tal Inlandsche woningen, waarvan 75 bam-boes met atap en een van planken met pannen gedekt, eene prooi der vlammen zijn geworden.

Aan de spoedig aangebragte hulp der Politie, het Brandspuit Personeel en der Militairen is het te dan-ken, dat men spoedig den brand is meester geworden. Door het omverhalen der benedenwinds gelegene hui-zen, is het gelukt den brand van die zijde in zijn ver-deren loop te stuiten.

Bij dit onheil heeft men voor zoo ver bekend, gee-ne menschenlevens te betreuren.

De brand heeft een aanvang genomen ten huize van de Javaansche vrouw genaamd Embok Tjepoek, waarvan de oorzaak nog onbekend is, doch men vermoedt, dat zij aan onvoorzigtigheid moet worden toegeschreven.

De schade hierdoor veroorzaakt wordt op p. m. f 3500 begroot.

(Sam. Adv. bl.)

Soerabaja. 11 Januarij. Dezer dagen heeft alhier een zonderlinge diefstal plaats gehad. Een praauw, behoo-rende tot het veer, was bestemd om eene lading koff-ij naar boord van een der ter reede liggende schepen te brengen. De opvarenden, in plaats van de vracht ter behoorlijke plaatse te lossen, bragten een deel daar-van over een ander vaartuig, of naar eene kustplaats, maakten de praauw lek, lieten haar in den steek en maakten zich met hun buit uit de voeten. Toen men bemerkte dat de praauw niet terugkwam, werd er onder-zoek naar de zaak gedaan, en de praauw drijvende gevonden met geschoten inhoud, die intusschen door natworden zeer is beschadigd.

De politie beijvert zich, om de brutale dieven op het spoor te komen.

Soerabaja. 12 Januarij. Jongstleden maandag, den 7den dezer, des morgens ongeveer te 9 uren, is in de kampong Majangan te Pasoeroean door onvoorzigt-heid brand ontstaan in eene Javaansche woning, nabij het pakhuis van den heer Modderman. De wind wak-kerde de vlammen aan, en ondanks de ijverige pogin-gen van het brandspuitwezen, bijgestaan door de schut-terij, en in tegenwoordigheid van den Resident, gelukte het niet den brand voor des middags ten één ure mees-ter te worden. Het pakhuis van den heer Modderman dreigde tot twee malen door de vlammen te worden aangetast, maar is met groote inspanning gespaard ge-bleven, zoodat alleen de suiker door nat worden een weinig is beschadigd. Men zegt dat ongeveer 200 bam-boezen woningen en 30 steenen huizen, aan inlanders behorende, zijn vernield, en dat er Javaansche hande-laren zijn, die door dezen brand meer dan f 5000. — aan eigendommen en kontanten hebben verloren.

(Oostpost)

Soerabaja. 15 Januarij. Wij vernemen dat het Nèl-Ind. schip *Assultanie*, gezagvoerder Suid Abdul Kadir Achmat, bestemd voor Singkawang, ter overbrenging van 140 stuks slagtoessen, ter hoogte van Pontianak door zwaar stormweder is teruggeslagen, bij welke ge-legenheid 14 tal ossen zijn gestorven. Ter voorkoming van verdere ongelukken, heeft de gezagvoerder het raad-zaam geacht de terugreis naar Grisseer aan te nemen,

alwaar hij slechts met een 12 tal levende koebeesten is aangekomen.

— Zaterdag avond omstreeks 9 uren zijn twee ma-trozen van Z. M. stoomschip *Citadel van Antwerpen*, in de Kalimaas aluier gaan baden, toen een van hen (Klijn genaamd) een gil gaf in daarna in de diepte verdween. Alle moeite tot redding was geheel vruch-teloos, na aanhoudend zoeken heeft men het lijk op-gevischt en naar het Hospitaal overgebracht. Het on-geluk wordt aan krampen in de beenen toegeschre-ven. (Soer. Ct.)

OVERZICHT.

Omtrent den toestand van Frankrijk en Duitschland in het laatst der vorigen jaars lezen wij in een geacht blad het volgende:

Het is moeilijk om te beslissen, wat de werkelijke houding der liberale partij zal zijn. Terwijl haar wak-kere voorvechter Prevost Paradol zoo even in de *Débats* van 28 November de oprechte toetreding der liberalen verlangt en aanbeveelt, zoo schijnt toch het algemeene gevoelen te zijn, dat die wensch wel voor-eerst een wensch zal blijven. Men moet meer zeker-heid hebben, men vertrouwt elkander niet. De positie van den keizer tegenover de Orleanisten, die zeker de uitnemendste der liberalen in Frankrijk zijn, is één-maal juist gekarakteriseerd door den graaf d'Hausson-ville, en wij vreezen dat die woorden ook voor de toe-komst waar zullen blijven. Het was in de bekende zaak van Leymarie, die in 't begin van dit jaar de redaktie van den *Courier de Paris* had overgenomen. Men weet dat de konstitutie van 1832 elk nieuw redakteur van een dagblad de verplichting oplegde, om als zoodanig erkend te worden door de regering; en de minister Billault, vreezende dat de Orleanisten zich een nieuw degelijk orgaan zouden verschaffen, weigerde de erken-ning van Leymarie als redakteur van den *Courier de Paris*. Het was toen, dat de graaf d'Haussonville als voornaamste akionaris een zaamenkomst had met den staatsraad de la Guéronnière, om de kwestie tot een eind te brengen. Na den gewonen slingerenden loop van dergelijke onderhandelingen, vatte eindelijk la Guéron-nière de positie scherper in 't oog en zeide: "Dit ééne, mijnheer de graaf, is de hoofdzaak. Voor dat een rege-ring aan invloedrijke personen het recht geeft, om zich alle dagen tot het publiek te wenden, en hare hande-lingen aan een scherpe kritiek te onderwerpen, heeft zij te voren noodig er van verzekerd te wezen, dat die kritiek voor het minst door gevoelens van gematigdheid en van vriendschap jegens het gouvernement zal be-zield worden."

• Wat gematigdheid betreft — dus antwoordde d' Haus-sonville. — "gij kunt er op rekenen: maar wat vriend-schap betreft — vergaan mij, mijnheer de staatsraad, u te zeggen dat er enkele woorden zijn, die wederzijds uit ons woordenboek moeten geschrapt worden. Ik zal nimmer het woord vijandschap bezigen, om mijn be-trekking tot het tegenwoordige gouvernement te ken-scherpen; dit zou noch waar noch voegzaam zijn. Maar vergaan mij u te herinneren, dat ik op die datum van 1832, die zoo dikwijls in ons gesprek is voorgekomen, vele van mijn vrienden, mannen van zeer gematigde denkwijze, die nooit voor zoover ik weet zich aan eeni-ge fakkteuse oppositie hadden schuldig gemaakt, ja die zelfs het gouvernement van den president der republiek ondersteunden, dat ik velen van hen, zeg ik, en onder hen mijn schoonvader, den hertog de Broglie, dien ik meer dan iemand hoogacht, heb zien wegvoeren van het bureau van politie van het 10de arrondissement, naar de kazerne van de quai d'Orsay, omringd door benden soldaten."

"Dit is een herinnering die moeilijk uit mijn geheu-gen zal uitgewischt worden. Wel zal zij mij nimmer betekenen, naar ik hoop, om alle zaken en personen met kalme en met vastheid te beoordeelen, maar het is u verboden, geloof ik, om te eischen, dat ik voor een regering, die aldus begonnen is, vriendschap zou kun-nen hebben."

Wij hebben gemeend die woorden van den graaf ge-heel te moeten mededeelen; naar ons gevoelen drukken zij nog volkomen den toestand uit; de volgende dagen zullen moeten bewijzen of wij juist zien.

Terwijl in Frankrijk ons een ommekeer van zaken wordt te gemaat gezien, begint men in Duitschland, waar de reaktie der laatste tien jaren ten minste aanvankelijk is overwonnen, eindelijk te begrijpen, dat men op den weg van den voornitgang vast en krachtig voort moet gaan. Tot welk een laagte men reeds gezonken was, hebben de gebeurtenissen dezer week, vooral in Pruis-sen, doen zien. Men zou een aardig hoofdstuk kunnen schrijven over den volkomen onwettigen toestand, waar-in men in Duitschland van de jaren 1830—1860 ver-keerde. Wij, die geen hoofdstuk mogen schrijven, in-tegendeel slechts enkele feiten van de week moeten aanstippen, kunnen reeds genoeg punten onder de aan-dacht onzer lezers brengen. Of klinkt het niet voor het minst wonderlijk, dat de gemeenteraden der steden in Oostenrijk plotseling begripen, dat zij onwettig zijn zamengesteld, daar zij sedert tien jaren zich niet aan een keuze hebben onderworpen? Of is het niet een ein-deloze twist tusschen Hessen-Kassels ministerie en de kamer, daar de vertegenwoordiging beweert (en te recht beweert) geen rechtelijk gekozen ligchaam te zijn, sedert de grondwet van 1831 is opgeheven? Is het Saxische huis niet in beweging, omdat de afgevaardigde Riedel het rechtsbestaan van den tegenwoordigen bonds ont-ken? Begint niet Mecklenburg eindelijk zijn reaktie-toestand moede te zijn, en verveelt 't haar niet sinds 1830 weder het eldorado van de feodaliteit te wezen? Maar waarom meer — een andere maal zullen wij den toestand der kleine staten in Duitschland naauwkeu-riger kunnen ontvouwen, een andermaal zullen wij nie-de een traan storten op het graf van den vorst van Buekeburg — wij zullen zijn land bezoeken, zijn weg betreden, en, is het dan nog altijd zoo nattig en regen-achtig weer, met den dichter klagen:

Das halbe Fürstenthum Buekeburg

Blieb mir an den Stiefeln kleben!

— thans willen wij slechts van Pruisen spreken, en

van het proces daar gevoerd. Want dat proces heeft vreemde dingen aan 't licht gebracht. Werd Oostenrijks toestand eerst recht helder, door het proces tegen Ey-natten en Richter, Pruisens positie onder Mantouffiel wordt eerst geheel begrepen, wanneer men het proces tegen den politiedirecteur te Berlijn, Dr. Stieber, nagaat. Stieber werd beschuldigd van misbruik van macht in het uitoefenen zijner beirekking, en den 20sten Novem-ber werd deze zaak voor het Gerechtshof ter tweede instantie gebracht. Reeds ging de zaak weder haar ge-wonen gang, toen de Oberstaatsanwalt (prokureur-gene-raal) Schwarck begreep de kwestie wat dieper te behan-delen. Hij hield een rede van meer dan drie uren, waarin hij geheel de werkzaamheid der politie onder Mantouffiel ontstijfde. Hij toonde aan met menigte van voorbeelden, hoe toen ter tijde, en nog altijd zoo men het niet krachtdadig wilde tegengaan, de politie zich boven de wet stelde: hoe de vrijheid van personen en eigendom door die politie met voeten werd getre-den: en aan de rechtbank stelde hij openlijk de vraag, of de onverantwoordelijkheid der politiebeambten voor de wet zou blijven voortbestaan, ja of neen. En waar-lijk hij had recht die vraag te doen. Want was het een geheele willekeurige tijd, die op het jaar 1830 volg-de, toen Hinckeldey en Mantouffiel het roer in handen grepen: veroorloofde men zich alles onder de leus van de democratie te bestrijden: — die toestand is nu wel veranderd, maar grootendeels in de vormen, het wezen-zelf der zaak is nog onaangetast. — Men wil het nog niet aannemen, dat een regering tot niets anders mag strek-ken dan tot waarborg voor volksvrijheid en volks-voortuitgang. — De Deutsche liberalen herinneren ons eigentlijk nog altijd aan de historie van den eerzamen burger van Praag. Een vreemdeling vroeg hem of werkelijk de heilige Nepomuck op de brug zich iederen ondejaarsavond omdraaide: "Dat is een verduiveld bij-geloof," riep hij uit — "een beetje draait hij wel, maar lang niet heelemaal." — Ach, de Deutsche liberalen zijn alle mannen van 't beetje; een vast standpunt heb-ben zij niet, zij verkwikken zich met halfheden.

NEDERLAND.

Van den specialen korrespondent van den JavaBode, (Slot.)

Een ander tegenstander van den heer van Hall, de heer van Zuylen van Nyevelt, schoonzoon van den minis-ter van koloniën, tastte niet minder gevoelig den president-minister aan. De heer van Zuylen had eens den naam de sierlijkste spreker in de Kamer te wezen; in den laatsten tijd scheen die gaaf van den heer van Zuylen door zijne eenigzins valsche positie — lid der oppositie tegen een kabinet, waarin zijn schoonvader zitting heeft — eenigermate verlaauwd, maar sinds de ministers van koloniën en finantien, ofschoon leden van hetzelfde bewind, tegenover elkander staan, valt het den heer van Zuylen mogelijk weder zijne overtuiging uit te spreken, nu hij de politiek van het kabinet, vertegen-woordigd door den minister-president, kan afkeuren, zonder dat zijne verwantschap met een der leden hem dit belet.

Hij reduceerde de geheele houding van Regering en vertegenwoordiging in deze vragen.

Wie zijt gij? wat komt gij doen?

Wie wij zijn gaat u niet aan. Wat wij komen doen: spoorwegen leggen.

Ook hij bestreed met kracht de positie van een man, die alle vatiën, alle kleuren tot de zijne had gemaakt of nog maken kan. Zie, zeide hij: als er mannen aan het hoofd staan eener politieke partij — en partijijn achtte hij een noodzakelijk element in een konstituti-onelen staat — die een vast beginsel vertegenwoor-digen, dan weten wij waar wij heen gaan, als eene dier partijen aan het bewind is. Maar als eene dier partijen, aan het bewind zijnde, juist datgene doet wat op den weg der tegenpartij ligt, dan speelt men een gevaarlijk spel; dan komt men in een onnatuur-lijken, gedwongen toestand, die noodwendig op politie-ke demoralisatie moet uitloopen." Die spreker eindig-de met deze merkwaardige schets: "Moest ik nu on-zen tegenwoordigen toestand in eenige woorden karak-teriseren, dan zou ik er dit van zeggen: wij hebben een ministerie dat steun zoekt bij de oppositie; wij hebben eene oppositie, waarvan een deel, om welke reden dan ook, geneegen is dien steun te geven; wij hebben eene ministerie eele partij, die niet ziet of niet zien wil, dat het ministerie tot de oppositie overgaat. Derhalve . . . nergens waarheid, niemand op zijn eigenaardig standpunt. D ch neen", hervatte zich de spreker, "ik overdrijf: ik hoop dat er nog enkelen, ja nog velen zullen zijn, die in deze algemeene konfusie en verwarring den regten weg zullen weten te vinden en te behouden."

De reden waarom sommigen der oppositie de Rege-ring steunden, eene omstandigheid, waarop de heer van Zuylen ook in een ander deel zijner redevoering doelde, zullen wij hier niet mededeelen. Wij willen er alleen van zeggen, dat eenigen van die bondgenooten be-hooren tot de katholieke partij.

De heer van Hoevell wierp eveneens een blik op de anteceden ten van den heer van Hall, en op diens last om te regeren, waarvoor hij zich allerlei inkonsequen-tien getroost. Behalve hetgeen wij hierboven reeds aanvoerden, wees hij er op hoe de heer van Hall juist de man was geweest, die den ministers van koloniën op den ihans gevolgen onzaligen weg der koloniale politiek had voortgeduwd; altijd in koloniale aange-legenheden zich had gemengd, en nu, waar er van koloniën sprake is, zegt dit overte blien aan zijn ambt-geenot.

De opmerking is zoo juist, dat de heer van Hall, juist bij de verklaring, dat hij de koloniale aangelegen-heden aan zijn ambtgeenoot overleef, als een voorbeeld het kontrakt Pangka aapbaalde, eene herinnering wel-ke dien ambtgeenoot zeker weinig aangenaam we-zen moest.

De heer van Wintershoven, een heftig, hartsogtelijk redenaar uit Limburg motiveerde de stem, die hij tegen sommige hoofdstukken der begrooiting zou n brengen, door te verklaren, dat hij voor de regten der ingeze-

tenen slechts één waarborg kende: de grondwet. Die grondwet eischte geene privilegiën, maar gelijkheid van regten, en de minister-president heerschte door bevoordeling van persoonlijke belangen. Ook hij gispde het komediespel, dat thans gespeeld werd, nu een minister, die de meerderheid der Kamer niet voor zich heeft, toch aan het bewind blijft, omdat het de minderheden weet te vleijen. En dat de Minister niet alleen de meerderheid niet voor zich had, maar niemand, meende deze afgevaardigde te mogen afleiden uit de omstandigheid, dat niemand des Ministers partij trok. Eene eenige stem, die van den heer van Sevenaer, liet zich hooren om de verklaring lucht te geven, dat de spreker geen plan had om zich in de discussiën te mengen, maar geloofde niet of het wel altijd in het belang van het Vaderland was een strijd als dezen te voeren.

De heer van Eck sprak in den zin der meerderheid en zuiverde zich daardoor van de verdenking, die hij, lid der konstitutionele partij, op zich geladen had, door in der tijd voor de spoorwegwet te stemmen. Hij zuiverde zich daarvan geheel door eene redevoering tegen den Minister van Financien, waarin genoeg doorstraalde, hoe hij over diens politiek dacht. Dat was geen ministerie der meerderheid, gelijk regt en plicht was in een konstitutioneel land; zelfs de kiezers waren niet voor die politiek, want na de optreding van dit kabinet hadden de verkiezingen plaats gehad en nergens waren zij in den zin van het ministerie uitgevallen.

Ziedaar zoo ongeveer de hoofelinhoude der algemeene beraadslaging over de hoofdstukken der begroting: zij toont eene zaak aan: president-minister, ga henen; wij weten te veel van u en uwe staatkunde, om langer door u geregeerd te worden. Doe afstand van eene betrekking, die door niets wordt geregtvaardigd, waarvan de vervulling door u in strijd is met de konstitutionele beginselen.

Of nu evenwel al die adviezen zullen leiden tot eene afstemming van het budget van het ministerie van financien, is nog zoo zeker niet; integendeel de toon, dien de Minister aanslaat, verraadt dat hij zeker is van den uitslag der stemming over zijn budget. Voor het oogenblik is men zoover nog niet in de Kamer gevorderd. Men behandelde nog slechts de hoofdstukken I tot VII, terwijl morgen, den 10den, de beraadslaging over het VIIIste hoofdstuk (marine) zal worden voortgezet.

Hoofdstuk I, huis des konings, werd zonder discussie met algemeene stemmen aangenomen. Hoofdstuk II gaf aanleiding tot eene discussie over de mildheid in het toekennen van riddersorden, ten gevolge waarvan de post voor de daarop vallende kosten, ook dit jaar weder hooger was. De post die in 1855 bedroeg f 1500 (vroeger zelfs slechts f 1100) was nu bebragt op f 10,000. De minister van financien verdeligde die verhooging door te wijzen op de krijgsbedrijven in Indië, waarvoor weder aan velen de Militaire Willemsorde zou worden uitgereikt. De heer van Hoëvell merkte op, dat er wat veel zucht tot krijgsroem daar bestond en de heer Storm van 's Gravesande, dat men ook met die orde wat te mild was. De minister van financien erkende dit zelf. Op voorstel van van den heer van Bosse werd de post vermindert tot f 8000.— De post voor onvoorziene uitgaven van dit departement werd met f 5000, vermindert op voorstel van den heer van der Linden, die herinnerde dat die post in de laatste jaren altijd slechts f 5000 of f 7000 had bedragen. Ook dat amendement werd aangenomen.

De beraadslaging over het IIIde hoofdstuk (Departement van buitenlandsche zaken) werd geopend door eene redevoering van den minister van buitenlandsche zaken, waarvan niemand de juiste strekking begreep. Het was eene redenering over het gevaar dat er zou wezen, indien de kamer zich mengde in de buitenlandsche politiek. Niemand doet dit of denkt eraan dit te doen; alleen de heer van Eck had op eene vrij hoogdravende ontboezeming van den minister van financien over den toestand van Europa, geantwoord, dat hij voor het oogenblik niet veel meer zag dan twee steden, die zich tegen den koning van Italië verzetten. Bij deze gelegenheid gaf de minister van Zuylen ook het karakter aan, dat de diplomatie en de diplomatie moest hebben. De heer Torbecke vulde die karakterschets aan door de bijvoeging, dat de diplomaat ook duidelijk moest zijn en de diplomatie gestuurd worden door de kracht die hare regering in het binnenland heeft.

De kwestie der Maas-aftappingen en der voorbereiding tot eene afscheiding van Limburg van den Duitschen bond en der afschaffing van de Rijn-tollen, gaven aan andere leden aanleiding om het woord te voeren. De zaak der aftappingen was nog op denzelfden voet als voor den aanvang der enquête; eene afscheiding van Limburg viel blijkbaar niet in het plan van dezen minister, die zoo zeer de regten van den Duitschen Bond erkende, dat hij als mogelijk voorstelde, dat in het hertogdom de deutsche wetten wierden ingevoerd. De aandrang op de afschaffing der Rijn-tollen zou aanhouden, en de aanhouder overwint, zegt de minister.

Ook dit hoofdstuk werd met algemeene stemmen aangenomen.

Hoofdstuk IV (justitie) had drie stemmen tegen. De meerderheid schouk aan dezen minister, na zijne behaalde overwinning, gaarne haar vertrouwen. De onderwerpen, waarover het woord werd gevoerd, betreffen de rijkspolitie, de kosten der gevangnissen en het onderhoud der lokalen voor regtskollegien. Omtrent de rijkspolitie zou weldra de minister een voorstel indienen; met den bouw van gevangnissen voor beide stelsels vereenigd, zal niet worden voortgegaan: de minister zal eene beslissing provoceren, omtrent het stelsel dat moet worden gevolgd en daarnaar de gevangnissen laten bouwen. De kosten voor de lokalen der regtskollegien komen ten laste des rijks, omdat het geldt een publiek belang, de regtspraak, die uit publieke fondsen moet worden betaald.

Bij de behandeling van het Vde hoofdstuk (binnenlandsche zaken) was het hoofdelement der discussie: de spoorwegen, zoowel de administratie er van bij het departement, als de werking van den raad van toezicht; als, bovenal de kosten van den aanleg, waarvoor

dit jaar dertien millioen waren uitgetrokken. Te regt vroeg men eene raming van de wijze, waarop die som zou worden besteed. De minister beloofde die eerlang te zullen indienen, en nu werd het voorstel gedaan, om de dertien millioen te brengen op drie millioen, ten einde bij de indicieering der raming dien post te verhoogen. De minister kon zich niet met dat voorstel niet vereenigen, maar sloeg toch drie millioen af, op grond dat hij-zelf niet geloofde, dat de volle dertien millioen noodig waren. Het voorstel om de som op drie millioen te brengen werd afgestemd.

Bij deze gelegenheid echter oordeelde ook de heer van Hall het van zijn plicht om zich in de discussie te mengen, maar hij deed het zoo onhandig, dat hij van alle zijden werd berispt. De heer van Hall beweerde dat het voorstel om de dertien millioen niet toe te staan het doel verried, om de spoorwegwet niet uit te voeren, tegen welke insinuatie een aantal leden opkwam met zooveel kracht, dat de heer van Hall zijne woorden moest terugnemen of liever trachtte terug te nemen, maar zij waren gesproken en — gedrukt.

Een ander belangrijk punt betrof de verkiezing te Amsterdam, toen de heer Stieltjes zich terugtrok op het laatste oogenblik, ten gevolge van een schrijven door een hooggeplaatst persoon — men zegt een lid van het kabinet — aan een hoogen ambtenaar te Amsterdam, vermeldende dat de verkiezing van den "oud soldaat" den koning persoonlijk onaangenaam zou wezen.

De Minister zeide dat die gebeurtenis hem persoonlijk en de Regering als zodanig onbekend was.

Als gewoonlijk gaven ook de medische politie in verband met de Koepok-inenting, het onderhoud en de herstelling der landsgebouwen te 's Gravenhage; de verbetering der rivieren, de kosten van kanalen, het onderwijs, kunsten en wetenschappen, het armbestuur en de telegrafie aanleiding tot wisseling van denksbeelden en tot het doen van voorstellen. Zoo verlangde de Kamer dat men, wat het bouwen en verbouwen te 's Gravenhage betrof, dat men toch weten zou wat men deed; een amendement van den heer Betz om den post van f 150,000 te verminderen met f 18,938.25 werd aangenomen. Een voorstel van den heer van Bosse, om het Groninger kanaal te viuden uit de Ommelanderkas werd verworpen; de jaarwedden en verdere belooningen aan onderwijzers, ten bedrage van f 157,900 werden op voorstel van den heer Olivier met f 90,000 vermindert, als strijdig met de wet op het lager onderwijs. Eindeelijk werden ook de f 2000 voor het groot nederduitsch woordenboek en de f 2000, voor het Insektenboek van de begroting geschrapt. Over het geheel vonden de posten van deze begroting van vele zijden tegenstand; maar de wet werd aangevonden met slechts 12 stemmen tegen.

De begrotingen der eerediensten werden eveneens met groote meerderheid aangenomen.

De *Kinder-Courant* deelt het volgende mede: Voor eenigen tijd kreeg mijn vriend te 's Gravenhage visite; 't was een kereltje van twaalf jaar outrent, die met zijn vader bij hem kwam. De knaap zou zoo gaarne goed tekenen leeren; hij had er wel wat aan gedaan, maar degelijke gronden had hij niet geleerd. Op den anderen morgen bescheiden, kwam hij met een pakje en eene portfeuille. De portfeuille bevatte een twaalfal teekeningen, waaronder er verscheiden waren, die hij zonder voorbeeld had gemaakt, en dat waren de slechtste niet.

Maar nu deed de knaap ook zijn pakje open; daarin waren drie van klei geboetseerde voorwerpen. Het een was zeer klein en stelde een man voor, die met zijne randel op den rug een heuvel beklimt. Zoo flink en los stond daar dat kereltje, alsof het straks zijn ander been zou opligten en wegwandelen. Het tweede was een grijsaard met zijn staf in de hand tegen een muur rustende. Het derde beeldje stelde een Scheveningschen visscher voor; de knaap had het geboetseerd na eene morgenwandeling, waarop hij een visscher had gezien, in de houding, waarin hij hem nu met eene treffende waarheid had weergegeven.

Mijn vriend dacht aan Canova, die als knaap het eerste blijk van talent gaf, door uit deeg een leeuw te vervaardigen. Zoo was ook het visschertje van den kleinen S. een meesterstukje.

Door toedoen van mijn vriend werd de knaap op grond zijner proeven, op de akademie geplaatst en daar arbeidt hij thans onder den talentvollen beeldhouwer Eugène Lacomblé, die van den knaap, als deze zijn aanleg getrouw blijft, groote verwachtingen koestert.

Ook daar heeft hij, als proefstuk, om eens te doen zien wat hij kon, een ruitersbeeld uit de middeneeuwen vervaardigd, dat, zoo het al bewijzen geeft, dat onze jeugdige vriend zich nog oefenen moet, inderdaad voortreffelijk is met het oog op zijn leeftijd en gemis aan opleiding in de schoone kunst, waarvoor hij zulk een aangeboren talent bezit.

Schamie — wij willen zijn naam niet verzwijgen — behoort nu onder de zeer goede leerlingen van den heer Lacomblé, van wiens klasse hij de jongste is. Gaat hij voort op den ingeslagen weg, dan zien wij van hem nog eens een groot beeldhouwer worden.

— Uit het *Polytechnisch Journal* wordt het volgende medegedeeld in het *Album der Natuur*: De heer de Sora heeft het, ook uit een natuurhistorisch en physiologisch oogpunt, merkwaardig feit ontdekt, dat, indien men hoenders met vleesch voedt, zij het geheele jaar door eijeren leggen. Hij bezigt daarvoor paardenvleesch, als het goedkoopste, en voegt er eenige zout en gemalen peper bij, om het voor bederf te bewaren, zonder dat de hoenders daaronder lijden. Ook bewaart hij het vleesch steeds in daarvoor bepaaldelijk ingerigte koele ruimten. Aanvankelijk hield hij op zijn eenige nren van Parijs gelegen landgoed 500 hoenders. Deze gaven gemiddeld in een jaar 25,000 eijeren. — Sedert 1855 houdt hij omstreeks 160,000 hoenders met het noodige getal henen. In de laatste jaren werd dagelijks het vleesch van 22 paarden verbruikt. Ook houdt hij er thans eene eigene paardenslagerij op na. De afval dient voor de vervaardiging van lijn, van leder, beendermeel en beenderenzwart enz. De broeiing der eijeren

geschiedt in bijzondere broeitoestellen. Zoodra de hoenders vier jaren oud zijn, worden zij vet gestamt en verkocht. De in een vierkant geplaatste gebouwen omgeven een plein van ruim vier bunders, dat door hekwerk is afgeheeld in afzonderlijke loop- en voerplaatsen.

Maastricht, 11 Nov. Bij een dezer dagen alhier gehouden algemeen diner van leden der Provinciale Staten, ontstond er tusschen twee leden daarvan een zoodanige twist, dat er onmiddellijk een vuistgevecht op volgde, waarvan de uiterlijke teekenen op het gelaat des eenen duidelijk zichtbaar zijn.

Groningen, 15 Nov. Zondag avond vierden de overgeblevenen van de voormalige mobiele Groningsche schutterij, 60 in getal, het herinneringsfeest van hunne indiensttreding voor 30 jaren. De bijeenkomst der oude strijders was zeer geanimeerd en vriendschappelijk.

— Ten aanzien van de dezer dagen alhier plaats gehad hebbende buitengewone gebeurtenis, betreffende het vervallen verklaren van zijne functiën, tegen het einde des volgende jaars, van den opperrabijn in deze provincie, deelt men ons nader mede, dat die vervallenverklaring na vele jaren overwegens, en na alle andere, zachtere middelen te hebben beproefd, is moeten worden uitgesproken, omdat de titularis, door zijne volslagen werkloosheid en laauwheid, alsmede doordien hij zich volstrekt niet kon of wilde voegen naar onze instellingen (de tegenwoordiger titularis is een Duitscher en was het laatz in functie in Keur-Hessen), al meer en meer den vooruitgang van zijn ressort in beschaving en ontwikkeling tegenhield en onmogelijk maakte. Men was nu zeer verlangend, het oordeel der Regering over deze zaak te vernemen, vooral omdat het hier gold een gewichtig beginsel, en in de gevolgen voorzeker een belangrijk antecedent. (Dat de vervallenverklaring niet vroeger zal in werking treden, heeft deze oorzaak: dat de traktementsvaststelling, altijd voor 5 jaar geschiedende, het 3de jaar der loopende periode eerst met ult. 1861 zal zijn afgeloopen.)

— Men verneemt, dat de pogingen van het bestuur der landhuishoudkundige school te Groningen, om het bestaan dezer inrigting ook voor de toekomst te verzekeren, door die in eene maatschappij te vervormen, staande uit 30 aandelen, elk van f 1000, met goed gevolg bekroond zijn. Het bestuur heeft reeds de aandeelhouders opgeroepen op den 26sten Nov. tot eene voorloopige vergadering, ten einde in eene spoedig volgende eerste vergadering der dan, zooals het zich laat aanzien, geheel gevestigde maatschappij, het bestuur te benoemen en tot de onmiddellijke in werking treding der maatschappij over te gaan.

— Het doeltreffende van het scharlakenwater, als middel tot het zuiveren en opkleuren van rood laken en passamentwerk, heeft aanleiding gegeven tot de vraag, of ook soortgelijke stoffen van lichtblauwe kleur, met een goed gevolg voor dergelijke bewerking vatbaar zouden zijn. Daar dat vraagstuk bij de koninklijke militaire akademie allezins bevredigend is opgelost, is het daar bij gevonden middel aan het leger medegedeeld, ten einde daarvan het noodige gebruik kunne worden gemaakt.

— Men schrijft uit Harlingen 3 November: Heden werd hier per stoomboot aangevoerd het monument, in de vestibule van het schoone stadhuis op te rigten, ter nagedachtenis van den Harlinger geschiedschrijver, dichter en wijsgeer Simon Stijl. Dit kunststuk, vervaardigd door Royer, bestaat uit een pedestaal op voetsel van wit marmer, waarop een inscriptie van gouden letters boven de zinnebeelden der geneeskunst; het dekstuk van den pedestaal is van gekleurd marmer, en draagt de buste van onzen vermaarden stadgenoot.

— Te Harderwijk is door den majoor-komm., in navolging van hetgeen in eenige andere garnizoenen bestaat, een inrigting tot stand gebragt, die den militairen geest zeer bevordert. Deze inrigting bestaat in het beschikbaar stellen eener zoogenaamde warmkamer, alwaar men thans elken avond een groot aantal soldaten vereenigd ziet, die zich in de ruime goed verlichte en verwarmde zaal, hetzij met verschillende militaire spelen, of met dam-, domino- of schaakspel bezig houden.

Op bevel van den minister van oorlog is er te Amsterdam in het garnizoenshospitaal insgelijks eene conservatiezaal in gereedheid gebragt voor herstellende zieken, en is eene verzameling boeken ten gebruik aldaar gezonden.

ENGELAND.

De *Repeal*-beweging is in Ierland op nieuw begonnen en de tegen 4 Dec. jl. aangekondigde meeting heeft werkelijk dien dag te Dublin plaats gevonden. Het auditorium, in de Rotunda was zeer talrijk als hoofddekoratie der zaal diende een groene banier, met het opschrift: "Helpt u-zelf en God zal u helpen". Het ging op de meeting levendig toe, even als in de beste tijden van Daniel O'Connell. Het parlementslid voor Tipperary, de heer O'Donoghue, nam het presidium waar. Aanleiding tot deze meeting had gegeven de bekende stelling van lord John Russell, dat een volk gerechtigd is zijn eigen soevereïn en regeringsvorm te kiezen. De meeting werd geopend met eene mededeeling van den sekretaris T. D. Sullivan, dat eene petitie tot weder-instelling van het oude Iersche parlement in het geheele land den levendigsten bijval vond, en bereids door 500,000 personen ondertekend was. Vervolgens trad de president op en verhaalde dat de ontbinding der unie steeds het streven van alle Iersche patriotten geweest was en ook steeds zoudde blijven, dat de beste mannen ter wille van dat streven in 1848 door eene partijdige jury werden veroordeeld, dat Ierland er zich tegen verzetten zoude, door de Engelschen als slaven behandeld en uitgepruimd te worden en door een Engelsch parlement, vriend van het land, geregeerd te worden. Englands staatsmannen en pairs hadden eindelijk verklaard, dat elk volk het regt bezit zelf zijne regering te kiezen, en dat Ierland bereid te kiezen en verklaart zijn eigen parlement te willen hebben, zonder intrek te maken op de regten der kroon en der doorloochende koningin. — In gelijken geest werden nog verscheidene redevoeringen uitgesproken en verscheidene resolutien

aangenomen. Al die resolutien strekken dat het der koningin moge behagen, nu het regt van een volk om zelf over zijn lot te beschikken als beginsel aangenomen is, te besluiten, dat men aan den nationalen wensch van Ierland regt zal laten wedervaren en dat H. M. derhalve moge bevelen, dat Ierland op den grondslag van het algemeen stemregt verklare, of het de unie met Engeland ontbinden wil.

Londen, 4 Dec. Men leest in den *Times*: Graaf Persigny heeft langer dan vijf jaren den post bekleed, dien hij thans verlaat, om de betrekking weder te aanvaarden, die hij van 1832—1834 bekleedde, en waarin hij eene even goede gelegenheid zal hebben, om op de stemming van Frankrijk, ter gunste eener vredelievende staatkunde, invloed uit te oefenen, terwijl hij eene gelijke gezindheid in Engeland niet meer kan bevorderen. Ongelijk aan zijn opvolger, heeft graaf Persigny, in weêrwil van zijn langdurig verblijf in ons midden, zeer weinig van ons nationaal karakter aangenomen. Hij spreekt onze taal niet zoo vloeiend en hij heeft de manieren en de inborst van den Franschman geen oogenblik verloochend. Maar hij is niet slechts Franschman, maar ook Napoleonist uit overtuiging, en wel van zulk een loyalen stempel, dat men hem de verligchamelijkheid van de *parti imperialiste* noemt. Hij is niet slechts een vriend des keizers, maar ook een vriend van den mensch Louis Napoleon. Hoe dikwijls heeft graaf Persigny, als er oneenigheden tusschen het Fransche en het Engelsche kabinet waren uitgebroken, het gewaagd zijn heer waarheden te zeggen, gelijk die een man van een sterken wil slechts verdraagt uit den mond van hen, wier oprechtheid onbetwifelbaar is! Hij is niet, gelijk eenige der jongere leden van dezelfde partij, het lijdelijke werktuig van Napoleon III geweest, maar heeft aan diens troon en zijne staatkunde een intelligenten, en daarom onafhankelijken steun verleend. Het gebeurt wel, dat een gezant slechts het halve vertrouwen van zijn soeverein bezit, en wij zouden dwalen, als niet menige breuk door deze onvolkomenheid van het middel van gemeenschap veroorzaakt of althans bespoedigd werd. Zoo iets echter kon niet plaats hebben, zoo lang Persigny Frankrijk bij het hof van St. James vertegenwoordigde. In weêrwil van alle insinuatien van officiële, quasi-officiële en half-officiële artikelen en vlugschriften, beschouwen wij het als eene uitgemaakte zaak, dat zijne woorden datgene teruggaven, wat wij, naar den wensch van Louis Napoleon, moesten gelooven, en dat, zoo er eene dwaling plaats had, het in ieder geval eene toevallige en geene opzettelijke dwaling was. — Ten slotte laat de *Times* ten volle regt wedervaren aan de vredelievende gezindheid van graaf Persigny.

Londen, 5 Dec. Zondag 11. werd in Exeterhall alhier eene vreemdsoortige vergadering gehouden. Er was aangekondigd, dat die zaal ten behoeve eener door drie leken te houden godsdienstoefening des avonds te zes uren geopend zou zijn. Weldra was eene zoo groote menigte toegesroomd, dat men het raadzaam achtte de deuren te sluiten. De werkzaamheden namen een aanvang niet een gebed, waarin de bekeering der stad Londen van priesterlijst en Puseyismus werd afgesmeekt. Daarna las de heer W. Carter het zesde kapittel van het evangelie van Markus, en betoogde vervolgens dat men zijne ziel niet door uiterlijkheden, van welke de Roomsche kerk overvloedt, maar alleen door waarachtige bekeering redden kan, aan welke, volgens spreker, twee klassen der bevolking de meeste behoefte hebben, namelijk de arbeidende, van welke 98 op de 100 nooit een bedehuis bezoeken, en de onbekeerde adel. Daarna trad de heer Weaver, de voormalige prijsboks, op, hief eerst eene hymne aan, liet het referein daarvan door het publiek herhalen, predikte toen naar aanleiding van een text uit den eersten brief van Johannes, en zeide onder anderen, dat onder de aanwezigen vele onbekeerden waren, »die vijf of zes minuten lang over het helsche vuur gehouden en geschud moesten worden, terwijl zij, als dit hen niet bekeert, verloren gaan». Om deze zachte leer in toepassing te brengen, bulderde hij: onder het maken der hevigste gebaren, over het verdoemenis uit en eischte daarna, dat men door het opsteken der handen zou verklaren, dat Christus de magt tot verlossing bezit, aan welke oproeping door drie vierden der vergadering gevolg werd gegeven. Door dit alles ontstond onder sommige vrouwen eene zogenoemde »opwekking», zoodat zij in onmagt vielen en uit de zaal gedragen werden. Nadat Weaver nog eene hymne gezongen had, werd eene eenigzins kalmer bijeenkomst tot opnemng van onbekeerden gehouden.

De *Morning Post* herinnert er aan, dat in Juni 1859 een Romeinsch publicist, de heer Gennarelli, eene oplossing van de Romeinsche kwestie in vijf punten heeft voorgesteld. Die punten waren 1°. de algeheele opheffing van het wereldlijk gezag des pausen; 2°. de teruggave aan Rome van zijne wettige positie als hoofdstad van geheel Italië; 3°. de neutralisatie van dat gedeelte van het grondgebied der stad Rome, dat sedert eenwen bekend is als de *Citta Leonina*, waarvan de vrije en onafhankelijke soevereiniteit aan den paus door al de Katholieke mogendheden zou worden gewaarborgd; 4°. eene zeer aanzienlijke civiele lijst voor den paus, gevonden uit de inkomsten van het koninkrijk Italië; 5°. de oprigting eener eerewacht, in gelijke verhouding door al de Katholieke staten te leveren. — De *Morning Post* doet de analogie uitkomen tusschen deze oplossing en die in de bekende brochure *Paus en Keizer* aan de hand gegeven. Na er op gewezen te hebben, dat de ongunstige Sardinische regering onlangs de aandacht hebben gevestigd op het plan om aan de *Citta Leonina* een neutraal karakter te geven en haar te maken tot den toekomstigen zetel van de beperkte soevereiniteit des pausen, doet de *Post* uitkomen, dat dit eindelijk met de poging, om de onderhandelingen tusschen de hoven van Turin en Rome te hervatten. Het blad zegt, dat het niet van plan is commentarien te maken op de goede of slechte gevolgen van de aannemng van het aangewezen plan, meer alleen wil aantoonen, dat dit denkbeeld reeds wortel heeft geschoten bij de bewoners van Rome en dat het door deze beschouwd wordt, als ten minste eenige kans opleveren.

de op eene vredelievende oplossing der Romeinsche kwestie.

— Eergisteren zijn, ter bezigtiging van de koningin en den prinsgemaal, vier van de kleinste paarden ter wereld te Windsor aangekomen. Zij zijn het eigendom van zekeren heer Williams, die ze uit Africa heeft medegebragt. Het hoogste der vier beestjes meet slechts 31 inches (Engelsche duimen).

— Voor het in de hoofdstad verschijnende dagblad *Sun* wordt thans eene reuzen-pers vervaardigd, die de vellen van ontzaggelijk groote rollen afsnijdt, bevochtigt, in een uur 40,000 exemplaren aan beide kanten drukt, vouwt en telt, zoodat de courantiërs hunne pakketten geheel gereed van de machine ontvangen.

— Volgens berichten uit Parijs zal het Fransche kabinet onverwijld de onderhandelingen voortzetten tot het sluiten van een handelstraktaat met de Nederlanden, België en den Duitschen bond, gebaseerd op de beginselen van het met Engeland gesloten traktaat.

— Kapitein Lakey, van de kottier *Sarah Ann*, thans in lading te Villaviciosa, in Spanje, zag zich genoodzaakt dit land te verlaten, omdat hij er zijn leven niet meer veilig achtte. Het schijnt namelijk dat hij genoemde haven sedert jaren bezocht en op zeer vriendschappelijken voet met de inwoners stond; daar zij er op gesteld schenen iets van den Protestantschen bijbel te kennen, gaf hij er een aan een vriend en deelde eenige traktaates uit. Dit kwam ter oore van de priesters en verwekte zulk eene sensatie en opschudding, dat het schip gedurende 17 dagen door vier man werd bewaakt, ten einde den kapitein, als deze aan land kwam, gevangen te nemen. Slechts met de grootste moeite gelukte het hem, ongezien van zijn schip te ontkomen en zich aan boord van een ander vaartuig naar Engeland in te schepen.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 Dec. Gisteren is melding gemaakt van een adres aan keizer Napoleon, hetwelk in Italië cirkuleerde en waarvan de Italiaansche dagbladen den inhoud mededeelden te gelijk met die van twee andere adressen aan de Britsche en Italiaansche parlementen. Het eerstgenoemde stuk luidt als volgt:

» Aan Z. M. den keizer der Franschen!

» Sire, Italië is herboren. Zijne nationaliteit is voortaan gevestigd. Nog onlangstelden wij 44 miljoen Piemonteesche onderdanen, doch thans vormen wij 20 miljoen Italianen, allen onder dezelfde vlag vereenigd als de graankorrels om den halm. Dat is door den volkszin tot stand gekomen, zonder de minste wanorde en zonder dat de glans onzer driekleur door een enkel kenmerk van anarchie is bezoedeld.

» Er moet nu nog maar eene laatste beweging worden gemaakt — en wij zullen die maken.

» Doch, Sire, om die beweging te doen plaats hebben, roepen wij uwe medewerking in, — eene gemakkelijke en vreeszame medewerking, waartoe van de zijde van Frankrijk niet de minste opoffering wordt vereischt; eene medewerking die in tegendeel voor Frankrijk altoos roemrijk en voor Italië beslissend zal zijn.

» Sire, neem uwe troepen uit Rome terug. Moge de Italiaansche kwestie door u uit haren toestand van overgang en willekeur worden overgebragt in dien van het nationaal regt; moge de onafhankelijkheid van dat regt en van den italiaanschen bodem onthouden worden aan eene heerschappij van geweld en opzigt onder den waarborg van een beginsel. Moge dat beginsel door Europa erkend worden en, Sire, moge Frankrijk daartoe het edele voorbeeld geven.

» Sire, wij hebben Rome noodig. Dat is ons geheiligd land, het symbool van onze eenheid in de liefde. Van de hoogten der zeven heuvelen zijn onze historische tradities afkomstig. Al wat zich daarbuiten vertoont als eene schaduw van gemeentelijke instellingen, als een voorbode van de vormen onzer moderne organisatie, verlaauwt in glans en wordt verduisterd door de drie perioden der geschiedenis van Rome. Van diezelfde stad heeft de geniale man, dien gij uw oom noemt, gezegd, dat zij eenmaal, hetzij in eene meer, hetzij in eene minder verwijderde toekomst, de hoofdstad van geheel Italië zou zijn. Sire, gij zelt hebt die toekomst verhaast, en gij zult, gij kunt de afwijking van deze gedragslijn, die eenmaal door Frankrijk te Rome is aangenomen, niet volhouden.

» Deze afwijking, Sire, werkt mede om uw werk en het onze te vernietigen. Zij b vat de kiem tot een voortdurenden strijd; zij verhindert ons onze tegenwoordige vijanden en hen, die ieder oogenblik in naam van het eenwig regt als zoodanig kunnen opstaan, het hoofd te bieden.

» De Italiaansche bevolking behoort slechts aan Italië. Ga dus terug. De bezetting door uwe troepen geeft aanmerking tot haat tusschen twee natien, die naar Gods wil elkander moeten beminnen en den weg van plicht en deugd te zamen moeten bewandelen.

» Sire, neem die aanleiding tot haat weg en laat ons de handen vrij om ons werk te voltooien.

» Wanneer de godsdienst in plaats van bij toegenegen harten, bij vreemde bajonetten bescherming moet vinden, dan gaat zij langzamerhand hare vernietiging te gemoet. Italië mag dan ook niet tot voortdurenden tweedragt veroordeeld zijn; integendeel het moet kalm en bedaard het werk der eenheid tot stand brengen en Europa moet leeren inzien, dat Frankrijk, wanneer het zich nu en dan op den Italiaanschen bodem begeeft, zich geene verovering maar vrijmaking ten doel stelt.

» Sire, in naam van het regt, in naam van Italië, in naam van Frankrijk, ontbied uwe troepen uit Rome terug. Dat is het verlangen der ondergeteekenden; dat is de kreet, die, tot nu toe slechts door de hoop onderdrukt, door geheel Italië wordt aangeheven.

De beide andere adressen hebben voornamelijk tot strekking om, op grond van dezelfde motieven en argumenten, de Britsche en Italiaansche parlementen uit te noodigen, om aan de aanvraag tot ontruiming van Rome hare adhaesie te schenken.

In het eerstgenoemde wordt o. a. gezegd dat de Fransche interventie te Rome, die nu reeds elf jaren heeft geduurd, eene openbare en ongegronde aanrap-

ding is van het Engelsche politieke leerstelsel; want dat langs dien weg in het hart van Italië eene despotieke magt zich tegen de Italianen door geweld van wapenen staande houdt.

Parijs, 8 Dec. Men zegt, dat in den ministerraad, waarin de keizer zijn besluit aangaande de liberale hervormingen heeft bekend gemaakt, het volgende is voorgevallen. Toen de keizer de zaal binnentrad, was hij even als altijd, zeer kalm. Hij gaf den ministers te kennen, dat hij de overtuiging had, dat regeringen, welke niet bij tijds in redelijke concessien en hervormingen, die het volk verlangde, toestemden, bestemd waren om te vallen; hij wilde derhalve niet tot het uiterste weêrstand bieden. Hij vond dat een man, als b. v. de heer Berryer lid kon zijn van eene kamer van gedeputeerden, onder de Orleanistische dynastie, en dat legitimisten en Orleanisten in de republikeinsche kamer in 1848, 1849, 1850 en 1851 zitting konden nemen; hij zag er thans de reden niet van in, waarom zij, die Frankrijk door hunne talenten tot eer hadden verstrekt, geen deel zouden uitmaken in de nationale verplichtingen. Hij verklaarde eene »chambre Jubinal» moede te zijn (dit waren 's keizers eigen woorden) en eene geheel andere kamer te verlangen. Zonder verdere voorafpraak las hij hierna zijn besluit voor. Ware er een bom in de kamer gevallen, dan zou de verwondering niet grooter geweest zijn. De heer Moray beval Z. M. aan, op zijne hoede te zijn en niet te ver te gaan met zijne concessien; de heer de Morny wenschte alleen door den *Moniteur* de debatten van het wetgevend ligchaam te doen publiceren. De heer Baroche, de ex-republikein, ex-verdediger van de openbaarheid en vrijheid der debatten, kon van verwondering geen woord uiten. De heer Rouher was insgelijks verstomd. De heer de Morny vroeg den keizer, wat hij zou doen, ingeval de tegenwoordige kamer van vertegenwoordiging de politiek des keizers in het antwoord op de troonrede afkeurde? Z. M. antwoordde, dat hij dan de kamer zou ontbinden en een beroep op de natie doen. »En wat», ging de heer de Morny voort, indien eene later te verkiezen kamer hetzelfde deed? — »Dan», was het antwoord, »zou ik de politiek volgen, welke mij door de kamer wordt aangeraden».

— De keizer heeft thans, nu hij door zijne liberale staatkunde de openbare meening te zijner gunste heeft gestemd, het geheele politiepersoneel, dat tot zijn omgeving behoorde, zoo dikwijls hij zich van het paleis begaf, afgeschapt. Gisteren heeft hij de groote opera bezocht, zonder vooraf den prefekt van politie als naar gewoonte da arvan te onderrigten; ook behoeften de municipale en cent-gardes in de korridors en elders geene dienst te doen.

— Men zegt, dat het Fransche expeditie-korps in China bij zijn terugkeer Madagaskar zal aandoen en aldaar 2000 man laten om het eiland in bezit te nemen. De positie van Madagaskar, dat zoo dicht gelegen is bij de rijke streken van het vasteland van Africa, aan de rivier Zambese, doet dit eiland voor Frankrijk van het grootste gewigt zijn. Meermalen heeft Frankrijk getracht zich aldaar neêr te zetten; van het jaar 1642 af had het er reeds kantoren, maar in 1787 werden deze verlaten. Sedert 1815 zijn weder eenige punten Tintingue, Tamatave en Foulpointe bezet, doch ook weder in 1831 verlaten na een ongelukkigen oorlog tegen de Oras, welke volksstam door de Engelschen was aangehitst. Engeland was in groote vriendschap met den overleden koning Rudama en had hem geholpen het geheele eiland tot onderwerping te brengen. Zijne weduwe Ranavaso schijnt echter den Franschen invloed hooger te schatten; zij heeft haar zoon op de Fransche wijzedoen opvoeden. Men stelt zich voor, dat de tegenwoordige bezetting gelukkiger zal zijndan de vorigen, hoewel er op een hevigen tegenstand van Engeland is te rekenen.

RUSLAND.

Aan de *Voss. Zeitung* wordt uit Stokholm van 2 November medegedeeld, dat de gouverneur-Generaal, graaf Berg, het hoofd der censuur in Finland, de volgende geheime cirkulaire aan den gouverneur heeft gerigt:

» Reeds sedert het begin der thans in Italië heerschen- de onlusten, hebben de redaktiën der in de Finsche taal verschijnende bladen met eene zekere uitvoerigheid verslag gegeven van de gebeurtenissen in genoemd land. Daar ik echter van meening ben, dat het volk in Finland, geen bijzonder nut kan trekken uit de wetenschap van dergelijke gebeurtenissen, en dat de redaktiën der Finsche bladen derhalve het best zouden doen, hare kolommen met voor het volk leerzame opstellen te vullen, zoo verzoek ik nederig, dat mijnheer de gouverneur aan den betrokken censor moge te kennen geven, in de voor het volk bestemde bladen slechts zulke zienswijzen in de Italiaansche kwestie te laten openbaar maken, welke met de beginselen van orde, zedelijkheid en plichtgevoel van een gehoorzaam volk overeenkomen».

Deze cirkulaire is gedagteekend: Helsingfors, 28 Aug. 1860.

Voorts heeft graaf Berg, in een geheim berigt aan den keizer, het land voorgesteld als staande aan den rand eener revolutie en van geheime verbindtenissen doordrukt, zoodat hij er eene welgeorganiseerde geheime politie noodzakelijk acht.

St. Petersburg, 1 Dec. Uit Warschau wordt gemeld, dat de vreemde dagbladen aldaar weder aan eene veel strengere censuur worden onderworpen. Zelfs de *Aty. Zig.*, die er anders vrij tolerant werd behandeld, schijnt in ongenade te zijn gevallen, want zij komt dikwijls niet slechts ten halve zwart gekleurd, maar ook bij stukken en brokken uit de hand van den censor; buitendien komt zij eerst 8 à 10 dagen na hare verschijning onder het oog der lezers. Inzonderheid worden de artikelen over Frankrijk aan eene strenge kontrole onderworpen.

ITALIË.

Uit Napels wordt de volgende anekdote aan de *Opinion Nationale* geschreven:

Gij ontvangt hier het verhaal van een avontuur, waarvan Victor Emanuel een der handelende personen was, en dat hij-zelf heeft medegedeeld. De koning deed een rid te paard en luisterde middelerwijl naar het verhaal der gruwelen, door de reaktionairen in eene kleine

gemeente nabij Isernia gepleegd. De man, die daarvan een relaas gaf, was de pastoor aldaar, die door zijne liberale gevoelens en achteuswaardige hoedanigheden gunstig bekend stond. De verontwaardiging van den vrijzinnigen koning werd opgewekt door de afschuwelijke tooneelen, die de pastoor schetste, terwijl deze van tijd tot tijd zijn hart lucht gaf, door vooral zijne verwenschingen te laden op een persoon, die het hoofd der moordenaars was en met eigen hand verscheidene personen omgebracht had. De koning huiverde meer dan eenmaal bij dat verhaal.

Terwijl de koning inmiddels steeds voortreed, hadden er onophoudelijk goedkeurende kreten van de zijde der bevolking plaats. Plotseling deed iemand, wiens stem die van al de anderen overschreeuwde, den kreet hooren: *Leve de Italiaansche koning Victor Emanuel!* De pastoor keerde zich onmiddellijk om en herkende in den buitengewonen ijveraar den persoon, die de barbaarsche handelingen gepleegd had, waarvan het verhaal 's konings verontwaardiging zoo zeer had opgewerkt.

De waardige pastoor bedacht zich niet. Hij vloog dadelijk op den ellendeling toe, greep hem bij de keel, wierp hem ter aarde en roste hem af.

De koning, een weinig verbaasd over deze wijze van regtspleging, riep:

„Wel, abt! wat doet gij daar, en wat is dat voor een man, dien gij zoo onbarmhartig toetakelt?”

„Sire!” antwoordde de pastoor, „dat is de persoon, wiens barbaarsche handelingen ik u zoo even verteld heb.”

„Indien dit zoo is,” hernam de koning, „dan zal ik hem vonnissen en straffen.”

En inderdaad werd, nadat de verzekeringen van den pastoor bevestigd werden, de ellendige handlanger der Bourbons op staanden voet gefusilleerd.

De bersaglieri hebben een schitterend feit volbragt. Bij den slag aan de Garigliano hadden namelijk de Bourbonsche troepen, toen zij op den linkeroever van de rivier waren terug getrokken, de planken van de ijzeren brug verbrand, zoodat die brug onbruikbaar was geworden. Toen kwamen de Sardinsche bersaglieri, hangende aan kettingen, er over, en dit zelfs onder het vuur des vijands. 84 hunner kwamen alzoo om, maar de brug is in de magt der Sardiniers gebleven. De koning, die bij dit schitterend wapenfeit tegenwoordig was, was daarover nog diep bewogen, toen hij het mededeelde.

Turijn, 14 Nov. Eerstdaags zal een der adjutanten des konings naar het eiland Caprera vertrekken, om aan Garibaldi zijne aanstellingen als generaal des legers over te brengen. Men gelooft, dat hij thans deze onderscheiding niet zal weigeren. De koning heeft hem de volgende eerbewijzen aangeboden: 1°. den rang van generaal, de hoogste militaire betrekking bij het Piemontesche leger; 2°. het grootkruis van de Aunonciade-orde; 3°. een kasteel naar zijne keuze; 4°. een dotatie voor zijn oudsten zoon; 5°. den rang van ordonnans-officier des konings voor zijn jongsten zoon; 6°. een vorstelijke huwelijks-gift voor zijne dochter; en dat alles heeft Garibaldi geweigerd. Ook zal hij waarschijnlijk het bewijs van nationale dankbaarheid weigeren, waarover in het parlement zal worden gestemd.

— De *Corriere Mercantile* meldt, dat Garibaldi, voor zijn vertrek, een dekreet heeft geteekend, waarbij aan den heer Alexandre Dumas verlof wordt verleend, om nog gedurende een jaar, als honorair directeur van het museum, in het koninklijk paleis van Chiamonte te blijven wonen.

— Garibaldi heeft het volgende aangekondigd:

„Het publiek wordt bij dezen verwittigd, dat ik te Caprera geene andere, dan gefrankeerde brieven zal aannemen.”

— Een persoon, die van nabij met den pauselijken minister van oorlog, Mgr. de Mérode, bekend is, deelt het volgende mede: Kort vóór zijn ongelukkigen veldslag bespeurde generaal Lamoriciere, dat al de hem toegezonden dépêches reeds te Turijn bekend waren vóór dat hij-zelf ze ontving. In de hoogste opgewondenheid — waarin hij overigens gedurende zijn verblijf te Rome meestal verkeerde — begaf hij zich naar het telegraafkantoor, een revolver met gespannen haan in de hand houdende, en riep den telegrafisten toe: „Canailles! onverwijld telegrafeert gij uw verzoek om ontslag, of De beambten, doodsbleek van schrik, gehoorzaamden, en de generaal benoemde in hunne plaats eenige Jezuïten, in welke hij meende meer vrouwen te kunnen stellen.

AMERICA.

Volgens de laatste berichten uit America per *Kangaroo* ontvangen, was de bezorgdheid, dat de separatistische beweging in het Zuiden een gevaarlijke crisis tengevolge zou hebben, veel verminderd, sedert het gebleken is, dat die beweging tot enkele punten beperkt blijft. De *New-York Times* gelooft zelfs niet dat aan Zuid-Carolina, waar de vijandelijke houding tegen het Noorden aanhoudt, door de grensstaten zal worden toegestaan zich van de Unie te scheiden. Reeds begint een kontrabeweging in Maryland. Genoemd blad spreekt verder het gerucht tegen, dat onder de leden van het kabinet te Washington verschil van meening zoude bestaan ten aanzien van de tegenover het Zuiden aan te nemen houding.

In de wetgeving van Georgie zijn resoluties voorgesteld ten strekking hebbende, dat genoemde staat slechts dan de Unie wil blijven, wanneer de wet ten gunste van voortvlugtige slaven wordt afgeschaft. Overigens wordt het besluit van Zuid-Carolina, om zich zonder voorafgaande beraadslaging met de overige Zuidelijke staten van het Noorden af te scheiden, door de Zuidelijke staten afgekeurd.

Lincoln en Hamlin, de nieuw benoemde president en vice-president der Unie, hadden den 22sten Nov. te Chicago hunne eerste bijeenkomst en hielden den volgende dag een lever, waarop ongeveer 3000 personen verschenen.

Uit Californie meldt men, dat ook daar de heer Lincoln met een meerderheid van 4000 tot 2000 stemmen tegen den heer Douglas was gekozen. Ongeveer 115000 personen namen aan de stemming deel.

De regering te Washington heeft krachtige maatregelen genomen om de nieuwe onlusten, welke de veiligheid van Kansas en het Zuidwesten van Missouri te bedreigen, te bestrijden. De president van onderrigt, dat 500 man onder zekeren Montgomery zich vereenigd hadden, om zich tegen de autoriteiten te verzetten, het eigendom van den staat te plunderen, naar Arkansas en Texas te marcheren en de slaven aldaar te bevrijden. Daarop ontving generaal Harney bevel met de militaire magt tusschen beiden te komen. Ondertusschen hadden in de meest bedreigde gedeelten van Missouri de inwoners-zelfen maatregelen van verdediging genomen.

Gelyk bereids gemeld is, hebben de banken van Richmond New-Jersey, Baltimore, Petersburg, Washington, Philadelphia en andere plaatsen hare betalingen in specie geschorst. Dit geschiedde gedeeltelijk in strijd tegen de wetten der afzonderlijke staten. Het onmiddellijk gevolg van deze schorsing en de omstandigheid, dat de banken van New-York gemeenschappelijk tot een groot bedrag diskonteerden, was echter in allen gevallen bevredigend. Het vertrouwen was bevestigd en de meeste fondsen hadden den 24sten een rijzing ondergaan.

Indische Pensioenen.

(’s Gravenhaagse Weekblad)

Jaren lang is aangedrongen, dat de pensioenen voor burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch-Indië evenzeer zouden geregeld worden bij de wet, als dit voor officieren en ambtenaren in Nederland gebeurt. Er bestaat geene enkele reden, om, wanneer iemand den staat in onze Overzeesche bezittingen dient, hem niet evenzeer dezelfde zekerheid te geven voor zijn pensioen, door zijne eigene bijdragen verdiend, als in het moederland. Dit is te minder het geval, omdat dikwijls klagen van ernstigen aard, wegens willekeur bij het verlenen van pensioenen zijn opgegaan.

Bij de behandeling van de begroting is de noodzakelijkheid eener wettelijke regeling en herziening der Indische pensioenen met aandrang behandeld. Op het verlangen der kamer is eens lijst overgelegd van in Nederland betaalde pensioenen van gewezen ambtenaren in de koloniën. Men staat in de eerste plaats verwonderd over het bedrag van sommige pensioenen. Wij vinden cijfers als f 8640, f 7500, f 7200, f 6960, f 6750, ja zelfs van f 10800 en f 11000 verleend. Wij gunnen hun, die in Indië den lande goed en nuttig diende hebben, gaarne een gemakkelijken en zelfs overvloedigen ouden dag; maar wij meenen dat dergelijke sommen hoog zijn.

Indien nu nog een ieder zoo gelukkig kon zijn zulk een pensioen te verkrijgen, dan zou men kunnen zeggen, dat hij die veel voor zijn pensioen bijdraagt, ook veel mag genieten. Maar de noodzakelijkheid eener wettelijke regeling en herziening der bestaande besluiten op dit ontwerp, blijkt meer en meer uit de overgelegde lijst.

Wij zien in de eerste plaats, dat vele pensioenen verhoogd worden boven het bedrag, waarop de gewezen ambtenaar regt heeft, op grond van diensten, den lande beneden 18-jarigen ouderdom bezeten. Indien het hier pensioenen gold, waarvan het bedrag gering is, dan zou er eenige billijkheid in gelegen zijn, dat men personen, die den lande van hunne jeugd af nuttig hebben gediend, een eenigzins matig pensioen wil toekennen, waartegen evenwel overstaat, dat de studie en de werkzaamheden van een ieder hem

biet zoo gelukkig doen zijn, dat hij reeds op zoo jeugdigen ouderdom in 's lands dienst eene betrekking kan waarmaken. In dat geval zou het een algemeene regel moeten zijn tot opvoering van alle pensioenen tot een zeker bedrag. Maar daarvan blijft volstrekt niets en wij vinden op de lijst pensioenen van f 3000 à f 4000, ja een van f 6,300 dat tot dit bedrag verhoogd was wegens deze reden. De noot betrekkelijk den heer P. van Rees, oud-resident van Batavia, zegt toch: dat hij aanvankelijk f 5,850 pensioen zou genieten; eens som, die zelfs geen minister des konings in het moederland trekt, al had hij zijn leven lang het land gediend. Dat pensioen is verhoogd tot f 6,300, wegens zijne diensten beneden 18 jaren, en eindelijk op nieuw tot f 6750, wegens nadere dienst, gedurende eene zending naar Venezuela.

Wij zijn in het algemeen van oordeel, dat het wonderkinderen moeten zijn, die zulke diensten in den vroegsten leeftijd kunnen praesteren, dat daarvoor aanzienlijke pensioenen nog verhoogd moeten worden.

Wij vinden nog twee posten, die alleropmerkelijkst zijn. Mr. P. Myer geniet f 10,000 pensioen als oud lid van den raad van Neêr.-Indië; anderen, in dezelfde betrekking gepensionneerd, slechts f 8 à f 9000. Waarom? Omdat de heer Myer, zoo hij niet in Nederland in staatsdienst ware geweest, vice-president van dien raad wellicht ware geworden. De heer G. L. Haud, gepensionneerd als directeur der kulturen, krijgt niet f 6000, maar f 7500, omdat hij niet is benoemd tot directeur-generaal van finanties, volgens den staat, in het belang van 's lands dienst.

Indien men op deze wijze pensioenen wil verhoogen, dan begrijpen wij niet waarom een 2de luitenant niet als generaal pensioen krijgt, want hij had tot die betrekking kunnen opklommen, en daar het belang van 's lands dienst medebrengt, dat ieder slechts avancement maakt op zijn tijd en als er vakatures zijn, zou zulk een 2de luitenant volkomen in hetzelfde geval verkeeren. Een klerk op een departement kan even goed aanspraak maken op een ministerspensioen, want indien de koning in het belang van 's lands dienst hem eene portefeuille had aangeboden, dan had hij regt op dat pensioen gehad, terwijl hij nu in het belang van 's lands dienst niet verder is gekomen, omdat voor hogere betrekkingen andere en kundiger personen zijn benoemd. Wat voor den een waar is, is het ook voor den ander.

Wij meenen dat herziening en wettelijke regeling van de Indische pensioenen als bewezen noodzakelijk mag worden aangezien.

Men vergeet toch niet, dat, wanneer de traktementen in Indië ontzettend hoog moeten zijn, in vergelijking met hetgeen hier te lande regel is, de door ons besproken pensioenen hier te lande worden verteerd, hetgeen in den regel het geval is met Indische ambtenaren, die hun pensioen verdiend hebben. Hij, die in Indië blijft, maakt eene uitzondering. Mogt er dus al in de Indische levenswijze reden zijn, om in Indië een traktement van duizenden aan den ambtenaar te geven, waar ligt de grond voor het te leggen van zulk een pensioen, dat te lande verteerd wordt, als het niet strikt steunt op de bepalingen, die voor allen geldig zijn?

Omdat we geheel en al met de beschouwing van den schrijver instemmen, nemen we haar over. Maar niet alleen is het noodig, dat de pensioenen worden geregeld, ook de traktementen der ambtenaren eischen herziening en vooral vermeerdering. De uitgaven staan in geen de minste verhouding meer tot de inkomsten, van lagere zoowel als van hooge ambtenaren. Wie weet, wat gebeuren kan, wanneer de uitgaven voor de hollandsche spoorwegen uit de Indische baten meevallen, dan zou er misschien kans wezen op verbetering in deze!

(Rei.)

SCHIEPESBERIGTEN.

Aangekomen schepen te Batavia.

DATUM.	VLAG.	NAMEN DER SKEPEN.	GEZAGVOERDE.	VAN.	AGENTS.
19 Januarij	Ned. Indisch	Maria Henriette	J. Winter	Samarang	B. Kopersmit & Co.
20	Nederlandsch	Johannes Christiaan	G. v. H. Ohelt	Pecalongan	C. Bahre & G. Kinder
21	Ned. Indisch	Makassar	W. A. J. Kuller	Soerabaja	W. Cora de Vries
22	Engelsch	Cheriton Packet	W. B. Massingham	Cheriton	L. Plinton & Co.
23	Nederlandsch	Sperwer	C. H. Schreuder	Macao	Haager & Schuurman
24	Engelsch	Houinby	J. van der Valk	Manila	J. Cezard & Co.
25	Nederlandsch	Sparrowhawk	J. C. Blyng	Singapore	Wilson & Co.
26	Engelsch	J. C. Ross	B. Ballard	Ampur	
27	Nederlandsch	Arjoeno	Kapt. t/z J. A. K. v. Hasselt	Telok Betoen	
28	Engelsch	Minister Pahud	Kiev	Banjowangie	Metzendorff, Wilman, Raia & Co.
29	Nederlandsch	Spec	J. Eedy	Sydney	Morgan, Melbourne & Co.
30	Engelsch	Soetan Iskander	L. G. Kloppenburg	Singapore	J. Parvis & Co.
31	Nederlandsch	Johanna Maria	M. J. Wilhelmie	Rotterdam	van Ommen, Raab & Co.
32	Engelsch	Willelmo Hendrik	D. Smit	Kaap de G. H.	Schimmelpenninck & Co.
33	Nederlandsch	Dorothea Henriette	G. Poolman	Rotterdam	C. Bahre & G. Kinder
34	Engelsch	Calipso	G. Poolman	Amsterdam	B. Kopersmit & Co.
35	Nederlandsch	Prins Veluweaarsch	D. L. Immink	Sydney	Laudberg, Bezout de Bie & Co.
36	Engelsch	Home	J. Kroll	Rotter. am.	Paine, & Co.
37	Nederlandsch	Macao	J. Kroll	Rotter. am.	Schimmelpenninck & Co.

Vertrokken schepen van Batavia.

DATUM.	VLAG.	NAMEN DER SKEPEN.	GEZAGVOERDE.	NAAR.
20 Januarij	Nederlandsch	Wilhelmina	J. F. Thuen	Soerabaja
21	Ned. Indisch	Kalimas	Nech Boegies	Cheriton
22	Engelsch	Kata Mool Maas Paudan	P. M. Lucas	Soerabaja
23	Nederlandsch	Padang	A. Gujot	Sam. Soet. en Benjamining
24	Engelsch	Faulka Naxar	Nech Budadie	Soerabaja
25	Nederlandsch	West	W. Hawkins	Engeland
26	Engelsch	Makassar	W. A. J. Kuller	Boucoelen en Padang
27	Nederlandsch	T. D. Marshall	W. Craigie	Soerabaja

In lading liggende schepen te Batavia.

VLAG.	NAMEN DER SKEPEN.	GEZAGVOERDE.	BESTEMMING.	AGENTS.
Nederlandsch	Admiral de Ruiter	B. Stavers	Soerabaja	Haager & Schuurman
Engelsch	Sperwer	C. H. Schreuder	St. Davids Eiland	MacInte, Watson & Co.
Nederlandsch	Rhynja Feith	Lammers	Rotterdam	J. Cezard & Co.
Engelsch	Eva Johanna	S. van Bochove	Nederland	C. Bahre & G. Kinder
Nederlandsch	Honingvij	J. van der Valk	Nederland	Schimmelpenninck & Co.
Engelsch	Johannes Christiaan	C. van Hoemstede Obelt	Nederland	Dummler & Co.
Nederlandsch	Graaf van Heiden Reinstein	J. Wametek	Nederland	Metzendorff, Wilman, Raia & Co.
Engelsch	Adriana Petronella	J. K. Anuokke	Nederland	B. Kopersmit & Co.
Nederlandsch	Jau van Schaffelaar	Verbeek	Nederland	M. J. Jacobs
Engelsch	Maria Henriette	J. Winter	Samarang	P. Landberg & Zoon
Nederlandsch	Noorbaan	Said Ali bin Dju	Samarang	Morgan, Melbourne & Co.
Engelsch	Joannette Maria	A. Kuipers	Samarang	Buning, Schröder & Co.
Nederlandsch	Spec	J. Eedy	Sydney	J. Cezard & Co.
Engelsch	Imbellia	Miller	Sydney	Dummler & Co.
Nederlandsch	Louis Cezard	Thomas	Sydney	E. Moesman & Co.
Engelsch	G. B. Carr	John v. Windruva	Sydney	C. Bahre & G. Kinder
Nederlandsch	Windward	H. P. Hamlin	Sydney	Buning, Schröder & Co.
Engelsch	Gottorp	R. Bergfeldt	Sydney	
Nederlandsch	Christiaan	Blader	Sydney	
Engelsch	Richard	Bremer	Sydney	
Nederlandsch	Norma	Norma	Sydney	

De Particuliere schepen zijn aangekuid met een *

Aangekomen schepen te Soerabaja

DATUM.	VLAG.	NAMEN DER SKEPEN.	GEZAGVOERDE.	VAN.
10 Januarij	Nederlandsch	Elizabeth Antoinette	H. A. Braker	Batavia
11	Nederlandsch	Elizabeth	H. A. Harms	Batavia
12	Nederlandsch	Elphise	P. A. Brandt	Batavia
13	Nederlandsch	Prins van Oranje	J. Hensing	Batavia
14	Nederlandsch	Columbe Almansoor	S. Sahah	Singapore
15	Nederlandsch	Harwatsi Hic	Koerul	Manjeraming
16	Nederlandsch	Fathal Rier	S. A. b. M. Hadis	Sumatrap
17	Nederlandsch	Marians	H. P. Groubeck	Sumatrap
18	Nederlandsch	Lorenz Sabine	Ko. Devim	Meibouras

Vertrokken schepen van Soerabaja.

DATUM.	VLAG.	NAMEN DER SKEPEN.	GEZAGVOERDE.	NAAR.
12 Januarij	Nederlandsch	Baltimore	G. H. Brakke	Paseoeran
13	Nederlandsch	Amann Tulbarie	Nech Bantok	Graeco
14	Nederlandsch	Eduard Marie	W. F. Rammers	Prebelinge
15	Nederlandsch	Wild Gazelle	W. B. Crowell	Prebelinge
16	Nederlandsch	Ambon	W. Ambon	China
17	Nederlandsch	Marzook	Seah Alih Agardhoe Hegt.	Meibouras
18	Nederlandsch	Stad Euschede	W. J. H. Agardhoe Hegt.	Graeco
19	Nederlandsch	Davo	H. Witehorst	Prebelinge
20	Nederlandsch	California	H. de W.	Prebelinge
21	Nederlandsch	Crouch Brothers	G. Crouch	Nederland
22	Nederlandsch	Brouwerhaven	P. Jansen	Nederland
23	Nederlandsch	Anna Leus	C. Zaai	Nederland
24	Nederlandsch	Pollux	H. P. Kruis	Nederland
25	Nederlandsch	Makassar	W. A. J. Kuller	Nederland
26	Nederlandsch	Elizabeth Antoinette	H. A. Braker	Nederland
27	Nederlandsch	Aldebaran	H. G. Meijboom	Nederland
28	Nederlandsch	Amalia Maria	L. H. Swenson	Nederland

